

ไทยคู่ฟ้า
วารสารสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

Thailand 4.0

ขับเคลื่อนอนาคตสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

สถานการณ์โลกในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วและสลับซับซ้อนมากกว่าในอดีต ผลกระทบที่กำลังเกิดขึ้นจากการเคลื่อนตัวเข้าสู่ยุคปฏิวัติอุตสาหกรรม ครั้งที่ 4 หรือ Industry 4.0 ได้นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงในทุกมิติทั้งด้านธุรกิจ การลงทุน และการใช้ชีวิต ดังนั้นการปรับตัวเพื่อให้สามารถรับมือกับความท้าทายที่เกิดขึ้นจึงถือเป็นโจทย์ที่หลายประเทศทั่วโลกกำลังเผชิญเหมือนกัน

การผลักดันนโยบายประเทศไทย 4.0 (Thailand 4.0) เพื่อใช้เป็นโมเดลในการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ไปสู่การแข่งขันด้วยฐานขององค์ความรู้ การใช้นวัตกรรมสามารถกระจายโอกาสในการพัฒนาอย่างทั่วถึง และคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ปัจจัยสำคัญที่จะทำให้รับมือกับกระแสแห่งความเปลี่ยนแปลงในระดับโลกได้คือ ทหารทรัพยากรมนุษย์ที่ต้องมีความพร้อม

วารสารไทยคู่ฟ้าฉบับนี้จึงนำเสนอเนื้อหาการขับเคลื่อนนโยบาย Thailand 4.0 ให้ท่านผู้อ่านได้ทำความรู้จักให้มากขึ้น เพราะไม่ได้มีเพียงแต่ในด้านเศรษฐกิจเท่านั้น หากแต่ยังมีมิติในด้านสังคม สิ่งแวดล้อม และการพัฒนาศักยภาพของบุคคลให้ดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ

ภายในเล่มยังมีบทสัมภาษณ์ ดร.สุวิทย์ เมษินทรีย์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งถือเป็นผู้ที่มีบทบาทในการจุดประกายและผลักดันนโยบาย Thailand 4.0 แบบเจาะลึกที่จะทำให้ท่านผู้อ่านได้รับทราบถึงสถานะการขับเคลื่อนนโยบาย Thailand 4.0 ในปัจจุบัน รวมไปถึงมุมมองของนักธุรกิจรุ่นใหม่ที่มีต่อนโยบาย Thailand 4.0

นอกจากนี้ ในเล่มยังเสนอเรื่องราวอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย Thailand 4.0 ซึ่งรัฐบาลได้ขับเคลื่อนไปแล้ว ไม่ว่าจะเป็นการการจัดตั้งเขตนวัตกรรมระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EECi) การจัดทำร่างกฎหมายฉบับใหม่เพื่อเปิดทางให้สามารถจัดตั้งบริษัทได้ด้วยบุคคลเพียงคนเดียว รวมไปถึงเรื่องราวดีๆ ของประเทศไทยที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ อาทิ ผลการจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันของไทยที่ดีขึ้น และผลการวิจัยและพัฒนาโดยฝีมือคนไทยที่ได้รับรางวัลในระดับสากล

ทั้งหมดนี้ล้วนเป็นพลังสำคัญที่จะช่วยผลักดันให้ประเทศไทยก้าวไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน โดยใช้ Thailand 4.0 เป็นโมเดลที่จะพาทุกคนก้าวเดินไปด้วยกัน โดยไม่ทอดทิ้งใครไว้ข้างหลัง

สารบัญ

ฝ่ากับดักประเทศ สู่ทางออกของการพัฒนาที่ยั่งยืน	3
นโยบาย Thailand 4.0 คืออะไร	4
ภารกิจที่ท้าทาย 5 ด้าน	6
ปลดล็อกกับดักที่มองไม่เห็น เดินหน้าประเทศสู่	12
ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน กับนโยบาย Thailand 4.0	
Interview- Thailand 4.0	18
เขตนวัตกรรมระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EECi)	20
“คนกล้าคิดถื่น” พาเดินกลับบ้าน	24
เอสเอ็มอีไทยยุค 4.0 เมื่อโลกเปลี่ยน ถึงเวลารุรกิจต้องปรับ	30
พ.ส.บ. จัดตั้งบริษัทคนเดียว ตอบโจทย์โลกธุรกิจยุคใหม่	32
ผลงานวิจัยฝีมือคนไทยที่คว้ารางวัลจากเวทีนานาชาติ	34
คะแนนขีดความสามารถในการแข่งขันของไทยดีขึ้น 3 ปีซ้อน	38
นครพนม ดินแดนแห่งความสุขริมฝั่งโขง	42

วารสาร “ไทยคู่ฟ้า”

จัดทำโดย สำนักโฆษก สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล ถนนพิษณุโลก เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300

โทรศัพท์ 02 288 4388 โทรสาร 02 288 4390 อีเมล thaikhufahmagazine@thaigov.go.th

วารสารไทยคู่ฟ้าออนไลน์ : www.thaigov.go.th

เล่มที่ 33 มกราคม - มีนาคม 2560

ฝ่ากับดักประเทศ สู่ทางออกของการพัฒนาที่ยั่งยืน

เมื่อโลกเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จึงจำเป็นที่ประเทศไทยจะต้องเปลี่ยนแปลงตาม นโยบาย “ประเทศไทย 4.0” หรือ “Thailand 4.0” ก็คงเปรียบได้กับเข็มทิศขนาดใหญ่ที่จะนำพาประเทศ ให้หลุดพ้นจาก 3 กับดักที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ ทั้งกับดักรายได้ปานกลาง กับดัก ความเหลื่อมล้ำ และกับดักความไม่สมดุลในการพัฒนา

เพราะถ้าผ่านทั้งสามกับดักนี้ได้ จากที่เคยเป็น “ประเทศกำลังพัฒนา” ประเทศไทยก็จะเปลี่ยน สถานะกลายเป็น “ประเทศพัฒนาแล้ว” เทียบเท่าประเทศอื่นๆ ในแผนที่โลกได้อย่างสมภาคภูมิ

เข็มทิศขนาดใหญ่นี้จะนำพาประเทศไทยไปในทิศทางไหน ประเทศไทย 4.0 คืออะไร แล้วทำไม คนไทยทุกคนควรจะรับรู้ได้ รายงานพิเศษชิ้นนี้มีคำตอบ

นโยบาย Thailand 4.0 คืออะไร

นับตั้งแต่มีการคิดค้นอินเทอร์เน็ต โลกก็ดูจะหมุนไวขึ้นทุกวัน อะไรที่คนในซีกโลกหนึ่งรับรู้ ไม่นานที่อีกซีกโลกที่เหลือก็จะรับรู้ด้วยอย่างรวดเร็ว แถมยังมีปัญหาและการคุกคามหลากหลายที่คนทั้งโลกต่างต้องเผชิญร่วมกัน ทั้งปัญหาโลกร้อน ยาเสพติด ภัยก่อการร้าย ภัยคุกคามในโลกไซเบอร์ ซึ่งไม่มีประเทศใดจะหลีกเลี่ยงจากความเสียหายเหล่านี้ได้

จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่หลายประเทศจะเร่งยกเครื่องเปลี่ยนแปลงตัวเองครั้งยิ่งใหญ่เพื่อ “ปรับ” ประเทศให้มีความทันสมัย รู้เท่าทัน ภัยคุกคามต่างๆ และเตรียมพร้อมรับมือกับอนาคตที่เต็มไปด้วยความไม่แน่นอนอีกมากมาย

หลายประเทศใช้การปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจขนาดใหญ่เป็นตัวขับเคลื่อน อีกทั้งยังเร่งพัฒนาคนให้รู้จักสร้างองค์ความรู้มากกว่าแค่สิ่งสมควรรู้ ยกกระดับเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี เปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมการทำงานและการเรียนรู้แบบใหม่ และเรียนรู้เหตุการณ์ผ่านมุมมองใหม่และเร่งสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรม

พูดให้ง่ายกว่านั้นคือ ประเทศเหล่านี้กำลังพยายาม “พลิก

วิกฤตให้เป็นโอกาส” เพราะแทนที่จะรอให้โลกเปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ แล้วรอให้ภัยคุกคามมาถึงตัว ก็เลือกที่จะเปลี่ยนแปลงตัวเองเพื่อเตรียมพร้อมรับมือกับอะไรก็ตามที่จะเข้ามาท้าทายประเทศ ยกตัวอย่างเช่น โมเดล A Nation of Makers ของสหรัฐอเมริกาที่สนับสนุนธุรกิจและวัฒนธรรมของเหล่านักประดิษฐ์รุ่นใหม่ โมเดล Design in Innovation ที่ผลักดันการออกแบบเชิงนวัตกรรมให้เป็นแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจของสหราชอาณาจักร และโมเดลเศรษฐกิจสร้างสรรค์หรือ Creative Economy ของเกาหลีใต้ เป็นต้น

เช่นเดียวกับประเทศไทยที่กำลังเร่งสร้าง “พิมพ์เขียว” หรือแผนที่ที่จะนำพาประเทศไปสู่อนาคตที่มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนผ่านนโยบายประเทศไทย 4.0 ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ โดยมุ่งเน้นการปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางเศรษฐกิจมาสู่ระบบเศรษฐกิจที่เน้นการสร้างมูลค่า (Value-Based Economy) เพื่อพาประเทศไทยหลุดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลางกับดักความเหลื่อมล้ำทางสังคม และกับดักความไม่สมดุลในการพัฒนา โดยมีการปรับเปลี่ยนใน 4 มิติดังนี้

มิติที่ 1

ความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ (Economic Wealth)

โจทย์ใหญ่ของประเทศไทยในปัจจุบัน คือลดการพึ่งพาเทคโนโลยีจากต่างประเทศ โดยมุ่งขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ และเปลี่ยนจากเน้นภาคการผลิตสินค้ามาสู่ภาคบริการมากขึ้น ปัจจัยเหล่านี้จะนำไปสู่ความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจของประเทศ

มิติที่ 2

ความอยู่ดีมีสุขของผู้คนในสังคม (Social Well-beings)

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาที่ฝังรากลึกในสังคมไทยและเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศชาติ จึงเป็นโจทย์สำคัญที่ทุกภาคส่วนจะต้องช่วยกันลดระดับความเหลื่อมล้ำ รวมทั้งส่งเสริมให้เกษตรกรใช้เทคโนโลยีการเกษตรเพื่อสร้างรายได้ให้เพิ่มมากขึ้น ยกกระดับธุรกิจเอสเอ็มอีและวิสาหกิจชุมชนด้วยเทคโนโลยีนวัตกรรม สร้างระบบสวัสดิการสังคมภายใน 20 ปี

มิติที่ 3

การยกระดับศักยภาพและคุณค่าของมนุษย์ (Human Wisdom)

การพัฒนาทุนมนุษย์ จำเป็นต้องคำนึงถึงการพัฒนามาตรฐานของเด็กไทย ยกกระดับคุณภาพของแรงงานให้สอดคล้องกับตลาดแรงงานและทิศทางการพัฒนาของประเทศ

มิติที่ 4

การรักษาสิ่งแวดล้อม (Environmental Wellness)

การพัฒนาเศรษฐกิจควรควบคู่ไปกับการสร้างสังคมที่น่าอยู่ ดังนั้นเรื่องสิ่งแวดล้อมจึงเป็นเรื่องสำคัญไม่แพ้ตัวเลขการเติบโตทางเศรษฐกิจ เช่น ลดการปล่อยมลพิษ รู้จักอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและบริหารจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ มีพื้นที่ทางการเกษตรอินทรีย์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน มีระบบการจัดการขยะอย่างยั่งยืนและถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

เตรียมคนไทยให้พร้อมก้าวสู่ประเทศพัฒนา

ประเทศไทย 4.0 ไม่ใช่เรื่องของรัฐบาลแต่เพียงอย่างเดียว เพราะคนสำคัญที่จะนำพาประเทศไทยให้เดินไปข้างหน้าได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนมากกว่าก็คือ “คนไทย” ทุกๆ คน

ดังนั้นการพัฒนา “คนไทยทุกคน” จึงเป็นเรื่องสำคัญเรื่องแรกๆ ของนโยบายประเทศไทย 4.0 เปรียบเหมือนขั้นตอนการเตรียมเมล็ดพันธุ์ชุดใหม่ให้พร้อมก่อนนำลงดินและเลี้ยงดูให้เติบโตเป็นไม้ใหญ่ที่แข็งแรงสมบูรณ์

เป้าหมายการพัฒนาประเทศไทย 4.0 คือ การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนคนไทยทุกกลุ่มให้ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กลุ่มคนที่ยังต้องการเติมเต็มศักยภาพ ผู้ด้อยโอกาส หรือผู้ที่กำลังประสบกับปัญหาความยากจนอย่างมาก ดังนั้นภารกิจสำคัญคือจะต้องทำให้คนในกลุ่มนี้มี “โอกาสทางสังคม” (Social Mobility) โดยเน้นการป้องกันความเสี่ยงให้พวกเขาหลุดพ้นกับดักความยากจน ด้วยการสร้างแต้มต่อและสร้างโอกาส พร้อมๆ ไปด้วยกับการเสริมสร้างศักยภาพไปที่ตัวบุคคล ครอบครัว และชุมชน

ในความเป็นจริงประเทศไทยมีสัดส่วนของคนยากจนและผู้ด้อยโอกาส (รายได้ต่ำกว่า 2,572 บาทต่อคนต่อเดือน) หรือในที่นี้คือ คนไทย 1.0 ประมาณ 7.3 ล้านคน ที่ผ่านมารัฐบาลพยายามแก้ปัญหาความยากจนของคนกลุ่มนี้มาโดยตลอด แต่กลับกลายเป็นว่าประชากรอีก 2 กลุ่มถูกละเลย ประกอบด้วยกลุ่มคนเกือบจน หรือคนไทย 1.5 (มีรายได้ประมาณ 2,572 - 3,085 บาทต่อคนต่อเดือน) ซึ่งมีจำนวน 6.7 ล้านคน และกลุ่มคนที่เสี่ยงต่อความยากจน หรือคนไทย 2.0 (รายได้ระหว่าง 3,086 - 4,991 บาทต่อคนต่อเดือน) ซึ่งมีจำนวน 12.7 ล้านคน

คำถามก็คือ แล้วเราจะปลดล็อกคนไทยจากกับดักความเหลื่อมล้ำให้เป็นคนไทย 4.0 ในประเทศพัฒนาได้อย่างไร?

คำตอบคือ ต้องเริ่มต้นที่การนำพาให้หลุดพ้นจากวงจรความยากจน โดยรัฐบาลได้กำหนดยุทธศาสตร์การปลดล็อกคนไทยทั้งสามกลุ่มข้างต้น จำนวน 26.7 ล้านคน จากคนไทยทั้งหมด 66.77 ล้านคน ด้วย “การเติมเต็ม” และ “การปฏิรูป”

การเติมเต็ม (Refill) หมายถึงการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นแก่กลุ่มเป้าหมายที่ยังขาดรายได้ ไม่มีอาชีพ ประสบปัญหาสังคม หรือได้รับผลกระทบจากปัญหาสังคม ซึ่งหมายรวมถึงการให้ความช่วยเหลือทางการเงินและการจ้างงาน เช่น โครงการสนับสนุนการสร้างอาชีพ การช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อย

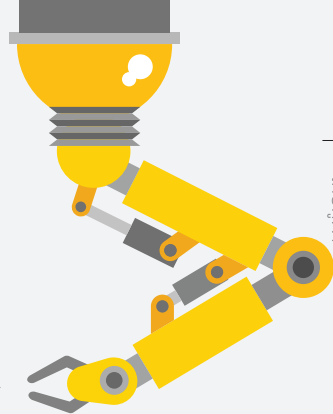
การปฏิรูป (Reform) จะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีและยั่งยืน โดยเน้นการพัฒนาทักษะและศักยภาพของกลุ่มเป้าหมายให้ความรู้ สร้างและส่งเสริมโอกาสอย่างเท่าเทียมกันในสังคม เช่น การปฏิรูประบบสวัสดิการแห่งรัฐ

เพราะการพัฒนาคนเป็นการลงทุนที่คุ้มค่าที่สุดในระยะยาว เมื่อไหร่ก็ตามที่คนไทยได้รับความรู้และการสนับสนุนพัฒนาทักษะ ได้รับการคุ้มครองป้องกันจากความเสี่ยงภัยและความยากจน สามารถเข้าถึงการศึกษา การรักษาสุขภาพ และโอกาสทางสังคมด้านอื่นๆ อย่างเท่าเทียมกัน เมื่อนั้นคนไทยก็จะสามารถหลุดพ้นจากวงจรแห่งความยากจน และสามารถเป็นคนไทยที่พร้อมจะเป็นส่วนหนึ่งของการขับเคลื่อนประเทศไปสู่ประเทศพัฒนาได้ในที่สุด

ภารกิจที่ท้าทาย 5 ด้าน

ภารกิจใหญ่ของรัฐบาล คือการปรับเปลี่ยนโครงสร้างของประเทศที่ไม่สามารถทำให้แล้วเสร็จได้เพียงข้ามคืน ดังนั้นรัฐบาลจึงมีภารกิจที่ท้าทายอีก 5 ด้านรออยู่ข้างหน้า ได้แก่

1. การเตรียมคนไทยให้พร้อมก้าวสู่ “ประเทศพัฒนา”

การเตรียมคนไทยให้พร้อม เหมือนกับการเตรียมเมล็ดพันธุ์ก่อนนำไปปลูก ดังนั้นขั้นตอนแรก จึงเป็นการพัฒนาคนและส่งเสริมคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น ซึ่งเป้าหมายสำคัญคือการช่วยให้หลุดพ้นจากความเหลื่อมล้ำ และสร้างสรรค์สังคมที่มีความมั่นคงในทุกมิติ

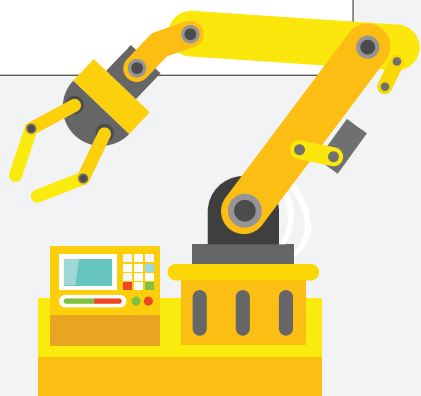
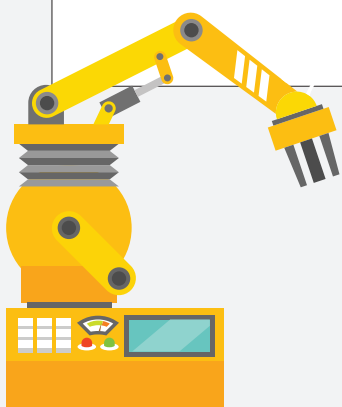
2. การพัฒนาคลังเทคโนโลยี และอุตสาหกรรมแห่งอนาคต

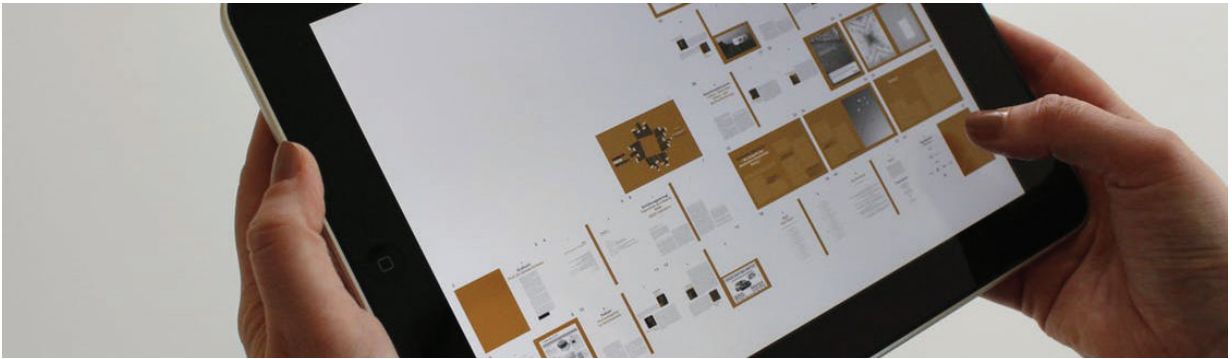
จากนโยบาย Thailand 4.0 จะเห็นได้ว่ารัฐบาลได้คัดเลือกการพัฒนา 10 อุตสาหกรรมแห่งอนาคต ภายใต้เป้าหมายหลักของการปรับเปลี่ยนเชิงโครงสร้าง เพื่อเปลี่ยนจากระบบเศรษฐกิจที่พึ่งพาเทคโนโลยีจากภายนอกเป็นส่วนใหญ่ มาสู่ระบบเศรษฐกิจที่เน้นการพัฒนาเทคโนโลยีของตนเองในระดับที่เหมาะสม ขั้นตอนนี้เปรียบได้กับการ “ปักชำ” สู่อารมี “รากแก้ว” ของตนเอง นั่นคือ การส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ขับเคลื่อนด้วยความรู้ เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์

10 อุตสาหกรรมแห่งอนาคต

ต่อยอด 5 อุตสาหกรรมเดิม (The First S-Curves) ซึ่งมีฐานที่แข็งแกร่งเป็นทุนเดิมในระดับหนึ่ง แต่ยังคงจำเป็นต้องต่อยอดในเชิงการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี รั้งสรรค์นวัตกรรม หรือสร้างเครือข่ายความร่วมมือร่วมกับต่างประเทศ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและมีศักยภาพที่จะแข่งขันในระดับโลกได้ ประกอบด้วย

- อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ (Next-Generation Automotive)
  - อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ (Smart Electronics)
- อุตสาหกรรมท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Affluent, Medical and Wellness Tourism)
  - การเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ (Agriculture & Biotechnology)
    - อุตสาหกรรมอาหารแห่งอนาคต (Food for the Future)
- สร้าง 5 อุตสาหกรรมใหม่ (The New S-Curves) เพื่อพัฒนาขีดความสามารถให้สามารถแข่งขันได้ในอนาคต ประกอบด้วย
  - อุตสาหกรรมหุ่นยนต์เพื่อการอุตสาหกรรม (Robotics)
  - อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ (Aviation & Logistics)
- อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ (Biofuels & Biochemicals)
  - อุตสาหกรรมดิจิทัล (Digital)
  - อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร (Medical Hub)

จาก 10 อุตสาหกรรมแห่งอนาคต สู่ 5 กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย

ภายใต้ 10 อุตสาหกรรมแห่งอนาคตที่ไทยมีความได้เปรียบ เป็นทุนเดิม รัฐบาลมีนโยบายสำคัญในการปรับเปลี่ยนจากระบบ เศรษฐกิจที่พึ่งพาเทคโนโลยีจากภายนอกเป็นส่วนใหญ่มาเป็น

ระบบเศรษฐกิจที่เน้นการพัฒนาเทคโนโลยีของตนเองในระดับ ที่เหมาะสม จึงนำมาสู่ “5 กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรม เป้าหมาย” ประกอบด้วย

กลุ่มอาหาร เกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ (Food, Agriculture & Bio-Tech)

- ผลักดันให้ไทยเป็นศูนย์กลางทางด้านผลผลิตการเกษตรและอาหารระดับพรีเมียม
- ส่งออกเทคโนโลยีการเกษตร เทคโนโลยีชีวภาพ เมล็ดพันธุ์ วัคซีน
- สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ 1 ล้านบาทภายใน 20 ปี

กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ (Health, Wellness and Bio-Med)

- ผลักดันให้ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์ของอาเซียนภายในปี พ.ศ. 2568
- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของอุตสาหกรรมทางการแพทย์และการดูแลสุขภาพ
- สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ 1 ล้านบาทภายใน 20 ปี

กลุ่มเครื่องมืออุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และเทคโนโลยีเมคคาทรอนิกส์ (Smart Devices, Robotics & Mechatronics)

- ผลักดันให้ไทยเป็นผู้นำของอาเซียนด้านระบบอัตโนมัติ หุ่นยนต์อุตสาหกรรม และหุ่นยนต์บริการ
- สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ 5 แสนบาทภายใน 20 ปี

กลุ่มดิจิทัล Internet of Things ปัญญาประดิษฐ์ และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว (Digital, Internet of Things, Artificial Intelligence & Embedded Technology)

- ยกระดับประสิทธิภาพและมาตรฐานของการสร้างสรรคนวัตกรรมในทุกภาคอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล, Internet of Things, ความมั่นคงทางไซเบอร์ และระบบวิเคราะห์ผลข้อมูล
- สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ 1 ล้านบาทภายใน 20 ปี

กลุ่มเศรษฐกิจสร้างสรรค์ วัฒนธรรมและบริการที่มีมูลค่าสูง (Creative, Culture & High Value Services)

- ผลักดันให้ไทยเป็นศูนย์กลางด้านความคิดสร้างสรรค์ (Creative Hub) ของอาเซียนภายใน 10 ปี
- ใช้สินทรัพย์ทางวัฒนธรรมเป็นต้นทุนในการสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์และบริการ ร่วมกับความคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม และเทคโนโลยี
- สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ 2 ล้านบาทภายใน 20 ปี

อีกหนึ่งความท้าทายของการพัฒนาอุตสาหกรรมของอนาคต คงต้องยกให้กับการปฏิรูประบบการวิจัยของประเทศ เพราะที่ผ่านมา เรามีนักวิจัยที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญและทำงานศึกษาวิจัย เป็นจำนวนมาก แต่หลายโครงการกลับไม่สำเร็จลุล่วงหรือนำไป ทำได้จริง รัฐบาลจึงพยายามแก้ปัญหาของระบบการวิจัยด้วยการส่งเสริม “การวิจัยเชิงบูรณาการ” พร้อมกับการปฏิรูปโครงสร้าง การวิจัยของประเทศ เช่น เปลี่ยนระบบนิเวศของการวิจัย การปฏิรูปมหาวิทยาลัย ไปจนถึงระบบการบริหารงานวิจัยและ

มาตรการขับเคลื่อนงานวิจัยของประเทศ เพื่อตอบโจทย์ประเด็น ปัญหาและสร้างโอกาสทางธุรกิจในด้านต่างๆ เช่น พลังงาน สังคมสูงวัย อุตสาหกรรม 4.0 เมืองอัจฉริยะ และการสร้างสังคม คาร์บอนต่ำ

ที่สำคัญ ข้อดีของการพัฒนางานวิจัยต่อยอดที่น้อยคนจะรู้ คือจะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เกิดการสร้างสรรคผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ๆ ในภาคธุรกิจ รวมทั้งช่วย กระจายองค์ความรู้ที่มีประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม

3. การส่งเสริมผู้ประกอบการ และธุรกิจใหม่ที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมหรือสตาร์ทอัพ

นอกจากธุรกิจขนาดใหญ่ที่ทำหน้าที่เป็นเหมือนต้นไม้ใหญ่สร้างความอุดมสมบูรณ์ให้กับป่าเศรษฐกิจของประเทศแล้ว ต้นไม้ต้นเล็กๆ อย่างผู้ประกอบการขนาดเล็ก และขนาดย่อมต่างๆ ก็มีส่วนสำคัญไม่แพ้กัน เพราะป่าจะอุดมสมบูรณ์ได้ก็ต้องอาศัยระบบนิเวศที่ต่างคนต่างช่วยกันทำหน้าที่

ซึ่งความท้าทายคือจะทำอย่างไรที่จะส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับเปลี่ยนวิธีคิดมาสู่การสร้างมูลค่า และขับเคลื่อนนวัตกรรมได้ ทั้งนี้ต้องไม่ลืมว่าแต่ละอาชีพก็มีข้อจำกัด ทักษะ และศักยภาพ ที่แตกต่างกันไป รัฐบาลจึงแบ่งเป้าหมายที่ต้องทำในแต่ละกลุ่มอาชีพให้มีความเหมาะสม และทำให้กลายเป็นเป้าหมายที่เป็นไปได้จริง ดังนี้

• เปลี่ยนเกษตรกรให้เป็น Smart Farmers

เปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิม (Traditional Farmers) สู่การเกษตรสมัยใหม่ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farmers) สร้างระบบนิเวศที่เอื้อต่อการเกษตรสมัยใหม่ และสร้างเครือข่ายพันธมิตร เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรให้มีรายได้ที่มั่นคงและหลุดพ้นจากความยากจน

• ถัดนวัตกรรมให้ธุรกิจ SMEs ฟูพื้นฐานโรงงาน 4.0

เน้นการพัฒนาธุรกิจ SMEs สมัยใหม่ตามศักยภาพธุรกิจ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสู่ระบบอุตสาหกรรม 4.0 ภายใน 10 ปี และตั้งเป้าของการเพิ่มรายได้และสัดส่วนใน GDP ของ SMEs จากร้อยละ 37 ในปัจจุบัน ให้เป็นร้อยละ 50 ของ GDP ประเทศภายใน 10 ปี

• เปลี่ยนธุรกิจบริการแบบดั้งเดิมเป็น High Value Services

ยกระดับธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอยู่แล้วมาสู่ธุรกิจบริการที่มีมูลค่าสูง ด้วยความคิดสร้างสรรค์และเพิ่มคุณค่าด้วยนวัตกรรม เพื่อให้เศรษฐกิจไทยพึ่งพาภาคบริการได้มากขึ้น ประกอบด้วย 6 ธุรกิจ คือ ธุรกิจบริการด้านสุขภาพและการแพทย์ (Wellness & Medical Services) ธุรกิจบริการด้านดิจิทัลคอนเทนต์ (Digital Content Services) ธุรกิจบริการด้านการต้อนรับ (Hospitality Services) ธุรกิจบริการด้านการศึกษา (Education) ธุรกิจบริการวิชาชีพเฉพาะ และธุรกิจบริการด้านโลจิสติกส์การค้า

• การส่งเสริมพัฒนาสตาร์ทอัพ

ส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจเกิดใหม่ที่มีศักยภาพสูง (High Potential Startups) ให้เป็นทัพหน้าที่จะขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยในอนาคต พร้อมกับสร้างระบบนิเวศที่เหมาะสมกับสตาร์ทอัพในทุกด้าน เช่น การลงทุน ความพร้อมด้านตลาดหุ้นเพื่อขยายธุรกิจหรือออกสู่ตลาด และผลักดันให้ประเทศไทยเป็น “ศูนย์กลางและปลายทางการลงทุนสตาร์ทอัพในอาเซียน”

4. การเสริมความเข้มแข็ง ของเศรษฐกิจภายในประเทศ

การกระจายการเติบโตในระดับภูมิภาคก็เป็นหัวใจสำคัญที่จะช่วยเสริมฐานเศรษฐกิจของประเทศให้แข็งแกร่ง ขณะเดียวกันจังหวัดต่างๆ จะต้องมีการลงทุนและโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจเช่นกัน

รัฐบาลต้องการส่งเสริมการจ้างงาน การลงทุนในภูมิภาค และการกระจายผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจอย่างเท่าเทียม รวมทั้งสร้างโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจและระบบตลาดของประเทศให้แข็งแกร่ง และเข้าถึงได้ตั้งแต่ระดับชุมชนไปจนถึงระดับประเทศ

การจัดตั้งศูนย์นวัตกรรมในระดับภูมิภาคจะช่วยกระจายโอกาสและความมั่งคั่งที่เคยกระจุกตัวในกรุงเทพฯ ไปสู่จังหวัดอื่นๆ เช่น ศูนย์นวัตกรรมด้านเกษตรและอาหาร ศูนย์นวัตกรรมด้านสังคมสูงอายุ ศูนย์นวัตกรรมด้านเมืองอัจฉริยะ ศูนย์นวัตกรรมด้านพลังงานอัจฉริยะ และศูนย์นวัตกรรมด้านเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และทำให้แต่ละจังหวัดมีความเข้มแข็งสูง ด้วยยุทธศาสตร์ “จังหวัด 4.0” ที่เน้นการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน และลดโอกาสการสูญเสียจากการใช้ทรัพยากรอย่างไม่ประสิทธิภาพ ตลอดจนปิดกั้นโอกาสการแทรกแซงทางการเมืองหรือการใช้อำนาจประชานิยมของนักการเมือง

5. การบูรณาการอาเซียน เชื่อมประเทศไทยสู่ประชาคมโลก

เมื่อป่าเศรษฐกิจภายในประเทศเจริญงอกงามแล้ว งานสำคัญอีกอย่างที่ต้องทำคือการมองหาคู่ค้าของประเทศไทยบนเวทีระดับโลก ซึ่งความท้าทายในวันนี้คือ สมรรถนะทางการค้าที่เปลี่ยนแปลงจากประเทศเดียว ระบบตลาดเดียว (One Country, One Market) มาเป็นระบบการตลาดที่เหมือนกันทั่วโลก (One World, One Market) ตามกระแสโลกาภิวัตน์ จึงเป็นไปได้ว่ายุทธศาสตร์การค้าการลงทุนแบบเดิมอาจใช้ไม่ได้ผลอีกต่อไป โดยเฉพาะเมื่อเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีบทบาทมากยิ่งขึ้นเรื่อยๆ

ยิ่งไปกว่านั้น 30 - 40 ปีต่อจากนี้ จะเกิดการเปลี่ยนแปลงชั่วคราวอำนาจทางเศรษฐกิจ จากโลกตะวันตกมาสู่โลกตะวันออก โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศในบริเวณสามเหลี่ยมเศรษฐกิจของทวีปเอเชีย หรือที่เรียกว่า “The New United States of Asia (The New USA)” จะมีบทบาทมากขึ้น ประกอบด้วยประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออก (นำโดย จีน ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้) ภูมิภาคเอเชียใต้ (นำโดยอินเดีย) และภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ นั่นหมายความว่ายุทธศาสตร์และกฎกติกาของโลกเก่าอาจใช้ไม่ได้ในสนามการค้าของโลกใหม่ และถ้าหากขาดการเตรียมความพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของโลกและกำหนดยุทธศาสตร์เชื่อมโยงกับประเทศสมาชิกในอาเซียน ประเทศไทยอาจสูญเสียโอกาสการพัฒนาเศรษฐกิจหรือแม้แต่เสียเปรียบทางการค้าในท้ายที่สุด

ปลดล็อกกับดักที่มองไม่เห็น เดินหน้าประเทศสู่ ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน กับนโยบาย Thailand 4.0

Thailand 4.0 คืออะไร? ทำไมคนไทยทุกคนควรสนใจ? คงไม่มีใครตอบคำถามนี้ได้ดีไปกว่า ดร.สุวิทย์ เมษินทรีย์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี กรรมการในคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เลขาธิการคณะกรรมการบริหารราชการแผ่นดินตามกรอบการปฏิรูปประเทศ ยุทธศาสตร์ชาติ และการสร้างความสามัคคีปรองดอง ซึ่งมีส่วนสำคัญในการกำหนดแนวคิดวางระบบ และขับเคลื่อนนโยบาย Thailand 4.0 โดยตรง

ความพร้อมของไทยในการเข้าสู่ Thailand 4.0 ตอนนี้เป็นอย่างไร

ต้องเริ่มจากความจำเป็นก่อน เมื่อพูดถึงในช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยเรามีการปฏิรูปหรือการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่น้อยมาก จนกระทั่งปัจจุบันผมคิดว่าเป็นจุดที่เราไม่มีการเปลี่ยนแปลงหรือปฏิรูปไม่ได้แล้ว เพราะเราเจอแรงปะทะจากภายในคือเรื่องของความเหลื่อมล้ำที่สูง เรื่องของความขัดแย้ง หรือเรื่องทุจริตคอร์รัปชัน นอกจากนี้เรายังเจอกับแรงกดดันจากภายนอกทั้งเรื่องเทคโนโลยี เรื่อง Disruption เรื่องของกระแสโลกาภิวัตน์ กระแส Digitization รวมถึงภัยคุกคามด้านยาเสพติด การก่อการร้าย หรือโรคระบาด

ดังนั้นถ้าเรายังอยู่แบบเดิมๆ ในขณะที่มีทั้งแรงกดดันจากภายนอกและแรงปะทะจากภายใน เราคงอยู่ได้ยาก Thailand 4.0 จึงเป็นโมเดลที่พยายามจะตอบโจทย์ว่า ณ วันนี้เครื่องยนต์ที่ขับเคลื่อนประเทศไทยอยู่ถ้าใช้การต่อไปคงจะใช้การลำบาก เพราะว่าช่วง 50 - 60 ปีที่ผ่านมาเราก็ไม่ได้มีการปรับเปลี่ยนเครื่องยนต์ในการขับเคลื่อนประเทศเท่าไร ดังนั้นก็ต้องถือโอกาสนี้ในการบอกว่าประเทศเราจะต้องมีการปฏิรูปครั้งใหญ่ นำมาสู่การมองไปข้างหน้าทั้งทางรัฐบาลและ คสช. ต้องการเดินหน้าประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน อย่างเป็นรูปธรรม เพราะฉะนั้นโมเดล Thailand 4.0 จึงเป็นการถอดรหัสที่จะนำพาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนอย่างเป็นรูปธรรม ภายใต้ภูมิทัศน์ใหม่ของโลกที่เปลี่ยนแปลงไป

การทำเรื่อง Thailand 4.0 ในเวลานี้ มองว่าช้าไปหรือไม่

จริงๆ ในช่วงสิบกว่าปีที่ผ่านมามีการเสียเวลาไปกับการมีสงครามก็พาสีไปเยอะ ขณะที่ช่วงศตวรรษที่ 20 คาบเกี่ยวกับ 21 พบว่ามันมีการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างเยอะมาก อย่างตอนนี้พบว่าเราอยู่ในโลกใหม่ที่วัฒนธรรมในการใช้ชีวิต วัฒนธรรมในการเรียนรู้ วัฒนธรรมในการทำงาน แตกต่างไปจากเดิมอย่างสิ้นเชิง เพราะฉะนั้นในช่วงสิบกว่าปีที่ผ่านมามีเวลาที่เรานำมาใช้ในการปรับเปลี่ยนประเทศไปสู่โลกในศตวรรษที่ 21 เราเสียเวลาไปกับสิ่งที่ผมเรียกว่าเป็นทศวรรษแห่งความว่างเปล่า ก็คือตบตี ขัดแย้ง เราเสียเวลามาเยอะแล้ว เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลชุดนี้เข้ามาถึงบอกว่าเราต้องการมาเพื่อจะทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงผ่านการปฏิรูป ผ่านเรื่องของการขับเคลื่อน Thailand 4.0 ให้เกิดขึ้น อย่างเป็นรูปธรรม ถ้ามองสายไปใหม่ ก็ยังไม่สายหรอก แต่เราก็เสียโอกาสมาพอสมควรในช่วงสิบกว่าปีที่ผ่านมามี

อุปสรรคและโอกาสสำหรับประเทศไทยในวันนี้คืออะไร

อุปสรรค และโอกาสในวันนี้มีเยอะจริงๆ ประเทศไทยต้องถือว่าเป็นประเทศที่มีศักยภาพในตัวเองระดับหนึ่ง จุดแข็งของประเทศไทย ถ้าไม่มองข้ามในหลายๆ เรื่อง คือบางทีเราชอบ look up ประเทศอื่น แล้ว look down ตัวเราเอง แต่เราหาว่าไม่จริงแล้วประเทศเราก็มีอะไรดีเยอะแยะ คิดง่ายๆ แล้วกันว่า

ขณะที่เราเกิดปัญหาในทางการเมือง ความไม่เสถียรภาพในทางการเมืองในช่วงเวลาที่ผ่านมา การเติบโตทางเศรษฐกิจเรายังไม่เคยติดลบเลย ก็แสดงว่าถ้าเราพร้อมกว่านี้ ตัวเลขของการเติบโตมันน่าจะเพิ่มขึ้นอีก นี่ขนาดเราว่าหน่วยราชการเมืองใน 10 ปี แต่เศรษฐกิจเราไม่ได้กระเทือน แสดงว่ามันบ่งบอกว่าประเทศเรามีศักยภาพอยู่ระดับหนึ่ง ที่เหลือถ้ามีนโยบายรัฐที่ชัดเจน มีความต่อเนื่อง มีการบริหารจัดการที่ดี และรู้จักเติมเต็มด้วยเทคโนโลยี ผมว่าประเทศเราจะก้าวกระโดดไปอีกเยอะ

หลายคนอาจนึกไม่ออกว่าประเทศไทยมีศักยภาพอะไรบ้าง อาจจะยกตัวอย่างได้ไหม

ถามว่าเรามีศักยภาพอะไรบ้าง ง่ายๆ ประเทศเราเป็นประเทศที่มีเรื่องของความหลากหลายเชิงชีวภาพกับความหลากหลายเชิงวัฒนธรรม มันทำให้เกิดเรื่องของอาหารการกิน การเกษตร การท่องเที่ยว สมุนไพร หรือวัฒนธรรม ที่ชาติอื่นก็กินไม่หมด เพียงแต่ถามว่าถ้าวันนี้เราบอกว่าเราจะจะเป็น Kitchen of the World หรือแหล่งอาหารของโลกเราจะทำได้ไหม ทำได้ แต่อย่างไรที่บอกประเทศไทยในช่วงที่ผ่านมายังขาดความต่อเนื่องเชิงนโยบาย ขาดการบริหารจัดการที่ดี เพราะฉะนั้นเกษตรกรของเราก็ยังทำในลักษณะที่เราเรียกว่า “ทำมาก ได้น้อย” ทั้งที่ถ้ามีการบริหารจัดการลงไปดีๆ ทำให้สหกรณ์เข้มแข็ง ทำให้เป็น Smart Farmers จากทำมากได้น้อย ก็จะกลายเป็นทำน้อยได้มาก หรือเกษตรกรผลิตอะไรก็ขายไปอย่างนั้น ซึ่งถ้าเราสามารถเปลี่ยนผลิตภัณฑ์พวกนี้ให้กลายเป็นนวัตกรรม แทนที่จะมาขายข้าวเป็นเม็ดๆ ถ้าเราขายเป็นข้าวสังข์หยด หรือข้าวที่มี GI หรือแหล่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่มีความเป็นเอกลักษณ์ หรือปลูกเป็นข้าวไรซ์เบอร์รี่ ราคามันก็ต่างกันเป็นสิบเท่าแล้ว หรือถ้าเราเอาผลิตภัณฑ์ข้าวมาสกัดเอาน้ำมัน ทำเป็นเครื่องสำอาง มูลค่าก็จะเพิ่มขึ้นมาเป็นร้อยเท่า เพราะฉะนั้นเรายังมีโอกาสเยอะ คือบางประเทศอาจจะปลูกยังไม่มียุทธศาสตร์จะปลูกเลย แต่บ้านเรามีสิ่งต่างๆ เหล่านี้เหมือนพระเจ้าเขาให้เรา มาในระดับหนึ่งแล้ว

เช่นเดียวกับการท่องเที่ยวที่ยังไปได้มากกว่านี้ ณ วันนี้ การท่องเที่ยวเราก็ยังก้าวกระโดดไปพอสมควร เพราะฉะนั้นทั้งหมดนี้จึงต้องบอกว่าที่ผ่านมาเราไม่ได้ดูว่าศักยภาพเราจริงๆ คืออะไร นี่เป็นตัวอย่างบางกลุ่ม กลุ่มที่ว่าด้วยความหลากหลายเชิงชีวภาพกับความหลากหลายเชิงวัฒนธรรม ซึ่งก่อให้เกิดเรื่องของเกษตร อาหาร ท่องเที่ยว สมุนไพร

แต่อีกกลุ่มหนึ่งคือกลุ่มที่ใช้จุดแข็งของการมีวัฒนธรรม การให้บริการ ไม่ใช่แค่เรื่องของการท่องเที่ยวแล้ว อย่างเรื่องของอุตสาหกรรมหรือธุรกิจเชิงสุขภาพ Wellness Spa โรงพยาบาล ซึ่งประเทศไทยอยู่แนวหน้า เดียวนี้โรงพยาบาลต่างๆ ของเราไปเปิดในประเทศอื่นเยอะแยะ นอกจากนี้ยังมีอุตสาหกรรมค้าปลีก อุตสาหกรรมโรงแรม หรือดิจิทัลคอนเทนต์ เอนเตอร์เทนเมนต์ รวมถึงโลจิสติกส์ต่างๆ หรือเรื่องของการศึกษา อย่างเรื่องของมวย เชื้อใหม่ครบอย่างมวยไทยมีสำนักที่สอนมวยไทยอยู่ทั่วโลกสามหมื่นกว่าแห่ง หรือเรื่องอาหาร ที่อาหารไทยเรามีเรื่อง

สมุนไพรและอรรถประโยชน์ด้วย ไม่เหมือนอาหารของหลายๆ ประเทศ พวกนี้เรายังขายแบบดิบๆ ทั้งๆ ที่เรายังเล่นคอนเซปต์อะไรได้อีกเยอะแยะ ถ้าผมจำไม่ผิดมีร้านอาหารไทยทั่วโลกหมื่นกว่าแห่ง แต่ความเป็นเจ้าของของคนไทยมีไม่ถึงครึ่ง ที่เหลือกลายเป็นของกัมพูชาบ้าง เวียดนามบ้าง หรือฝรั่งมาเปิดกันเองคืออาหารไทยเป็น 1 ใน 5 อาหารของโลก เราอยู่ใน 1 ใน 5 อยู่แล้ว แต่เรากลับไม่มีความภาคภูมิใจ

ด้านการท่องเที่ยว เมืองไทยหรือกรุงเทพฯ ก็เป็นหนึ่งในจุดหมายปลายทางอันดับต้นๆ ที่คนทั่วโลกอยากจะมาเที่ยว เพราะฉะนั้นหลายๆ ด้านยังมีช่องว่างสำหรับการเติบโตอยู่ เพียงแต่ว่าทิศทางหรือการพัฒนาประเทศในอดีตยังไม่ชัดเจน นี่คือเหตุผลที่ต้องมี Thailand 4.0 เพราะเราบอกเลยว่าเราจะชูเรื่องอะไรบ้าง รวมทั้งเรื่องของการบริหารจัดการเป็นเรื่องใหญ่ อีกอย่างคือแต่เดิมรัฐก็ทำไปส่วนหนึ่ง เอกชนก็ทำแบบต่างคนต่างทำ รัฐบาลชุดนี้ถึงมีแนวคิดประชารัฐ ก็คือเราต้องจับมือกัน ทำงานร่วมกัน

นอกจากนี้ยังมีเรื่องของ Creative Economy หรืออุตสาหกรรมสร้างสรรค์ อย่างการออกแบบ มีเรื่องเซอวิวิสต์ไซน์ โฆษณา คือบ้านเราเก่งเรื่องพวกนี้ หรือแม้กระทั่งเวลาจะทำแอนิเมชัน เขาก็จะรู้เลยว่านี่คือคนไทยทำ เพราะมีกลิ่นอายของความเป็นไทยอยู่ ก็เป็นสิ่งที่ยังพัฒนาได้อีกเยอะ อย่างเกาหลีที่ทำเรื่อง Creative Economy อย่างจริงจัง ทั้งภาพยนตร์ แอนิเมชัน กลายเป็นซอฟต์แวร์ เราเองก็มีซอฟต์แวร์เยอะแยะ

ยกตัวอย่างสิ่งที่ผมเคยพยายามผลักดัน ผมบอกว่าความเป็นไทย เวลาเราจะแข่งกับใครเราต้องหาตัวตนเราให้เจอ ความเป็นไทยคืออะไร การศึกษาพวกเรามี 5 F ที่ทั่วโลกมองว่าเป็นดีเอ็นเอของประเทศไทย หนึ่งคือ Fun หรือความสนุก สองคือ Friendly เป็นมิตร สามคือ Flexible ยืดหยุ่น สี่คือ เราเป็นคนที่มี Fulfilling หรือชอบเติมเต็มให้คนอื่น ห้าคือ เป็นคนที่มี Favoring คือมีรสนชาติจัดจ้าน ทำอะไรมีสีสัน เป็น 5 F ของคนไทย ผมทำการศึกษา ร่วมกับ Kellogg School of Management เพื่อศึกษาว่าความเป็นไทยในสายตาของคนทั้งโลกเป็นอย่างไร เขาก็สำรวจมาจนพบ 5 F นี้ ในวันนี้เราจึงพยายามนำ 5 F นี้มาผลักดันภายใต้ Thailand 4.0 สร้าง Creative Economy ไปอีก 5 F คือ Fighting หรือมวยไทย สองคือ Festival เช่น ทำอย่างไรให้สงกรานต์เป็นเทศกาลระดับโลก เหมือนคาร์นิวัลของบราซิล สามคือ Food สี่คือ Fashion ชุดทำย คือ Film นี่คือ 5 F ที่สกัดจากดีเอ็นเอของเรา

นอกจากเรื่องบริหารจัดการและนโยบายไม่ต่อเนื่อง อุปสรรคด้านอื่นๆ คืออะไร

อีกเรื่องสำคัญคือคนไทยไม่เชื่อใจกันเองไง แค่มมพูด 5 F ก็ต้องบอกว่าคนอื่นสู้เรายาก มันเหมือนกับเป็นจิตวิญญาณหรือดีเอ็นเอของเรา แต่เราไม่รู้จักเอามาใช้ ถ้าเรื่องอาหารหรือเรื่องเกษตรทำให้ดีกว่านี้ ทำกันจริงๆ จังๆ ตั้งเป้าว่าเกษตรกรต้องรวย เกษตรกรต้องทำอะไรที่มีมูลค่าสูงขึ้น ต้องเป็น Smart Farmers มันก็จะเปลี่ยนหน้าเปลี่ยนหลังเลยจริงๆ หรือเรื่องของโรงพยาบาล Medical Hub หรือศูนย์กลางทางการแพทย์ เราเป็นได้สบายๆ อยู่แล้ว สิ่งแรก

คือความเชื่อ เพราะเราไม่เชื่อมั่นในตัวของพวกเขาเอง มันไม่ใช่แค่เรื่องนโยบาย แต่เป็นเรื่องที่คนไทยขึ้นชมคนอื่น แต่ดูถูกตัวเอง เพราะฉะนั้นตรงนี้ต้องแก้ เราต้องภูมิใจในความเป็นไทย ไม่ได้คลั่งชาติ แต่ต้องทำให้รู้สึกว่าเป็นสิ่งที่เป็นตัวตนของเรา สิ่งที่เรามีและสิ่งนั้นไม่ได้มีแค่คุณค่า แต่มีมูลค่าที่จะขายได้ด้วย แล้วที่เหลือเราจะต้องตามคนอื่นเขาไปดูเรื่องโยเทค เช่น เรื่องโรบอต หรือสิ่งที่เป็นอนาคต เพื่อนำมาเสริมศักยภาพให้สิ่งเหล่านั้นไปได้ไกลยิ่งขึ้น

เพราะฉะนั้นบ้านเราเหมือนมีต้นทุนอยู่ที่หน้าตักระดับหนึ่งอยู่แล้ว แค่มเติมเต็มหน้าตักให้ดี แล้วเติมเทคโนโลยีลงไป เติมการบริหารจัดการลงไป เติมนโยบายที่ชัดเจนลงไป บวกกับเรื่องของอนาคต

ขณะที่บางประเทศผูกกับอุตสาหกรรมแค่ 1 - 2 อย่าง บ้านเรามีอะจนกระทั่งอาจจะไม่มีไฟก๊ส เพราะฉะนั้นบนความหลากหลายอาจจะต้องมีไฟก๊ส และจะตอบโจทย์ของแต่ละกลุ่มได้ อย่างเช่นที่นายกฯ พูดเสมอว่าทำอย่างไรให้เกษตรกรเป็น Smart Farmers ทำอย่างไรให้เราสร้าง Smart Enterprise ได้ ทำอย่างไรที่จะทำให้การบริการของเราเป็น High Value Services และทำอย่างไรให้สตาร์ทอัพไทยกลายเป็นกองทัพทางเศรษฐกิจแห่งอนาคต ขอให้คุณมีไอเดียแล้วคุณสามารถรวยได้ นี่คือการตั้งใจของรัฐบาลภายใต้นโยบาย Thailand 4.0

หัวใจสำคัญในการที่เราจะทำทุกอย่างได้ในที่สุดต้องจบด้วยเรื่องของคน ทำอย่างไรที่เราจะเตรียมคนไทยไปสู่การเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในศตวรรษที่ 21 เป็นคนที่ เป็น Digital Thai ไม่ใช่ Analog Thai เพราะว่าความเป็นดิจิทัลมันหนีไม่พ้นแล้ว แต่ขณะเดียวกันเราต้องทำให้เขาเป็น Global Thai ไม่ใช่ Thai Thai คือเป็นคนไทยที่ภูมิใจในตัวเอง แต่พร้อมกันนั้นก็ยังมีความเป็นสากล นี่คือสิ่งต่างๆ ที่บอกว่าเราคงปฏิเสธโลกของเทคโนโลยี โลกของอนาคตไม่ได้ เราก็ต้องทำให้คนของเราขึ้นไปสู่ระดับนั้นด้วย แต่พร้อมกับการขึ้นสู่ระดับนั้นสิ่งแรกที่สำคัญที่สุดคือความภาคภูมิใจในความเป็นชาติว่าเรามีอะไรดี แล้วเรารู้สึกยินดี หรือมีความอยากจะทำอะไรสิ่งนี้ออกมามากน้อยแค่ไหน เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นสาระสำคัญของ Thailand 4.0 จริงๆ ไม่ได้เป็นเรื่องอะไรที่เอื้อไม่ถึง

นิยามที่ชัดเจนของ Thailand 4.0 คืออะไร

Thailand 4.0 คือการสรุปบทเรียนราคาแพงของ Thailand 3.0 ยกตัวอย่างที่ผ่านมามาเราทุ่มสุดตัวกับเศรษฐกิจ แต่ในเรื่องความเป็นอยู่ทางสังคม สิ่งแวดล้อม หรือคุณค่ามนุษย์เราละเลยไป เราก็ต้องทำให้มันสมดุล ดังนั้นความคิดความอ่านของ Thailand 4.0 จึงมาจากปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นเรื่องของความสมดุล คือ Economic Wealth ก็เอา แต่พร้อมกันนั้นต้องมี Social Well-beings, Environmental Wellness และ Human Wisdom ด้วย

เพราะฉะนั้น Thailand 4.0 จะเน้นเรื่องความสมดุล เราต้องหลุดออกจาก 3 กับดัก กับดักที่เรารวยมากกว่านี้ไม่ได้ คือกับดักรายได้ปานกลาง ต้องกล้าคิดว่าเราต้องรวยขึ้น แต่ความรวยขึ้น

ต้องรวยกระจาย ไม่ใช่รวยกระจุก เพราะเรามีความเหลื่อมล้ำสูง และสุดท้ายคือเรารวยนานๆ ไม่ได้ ไม่ยั่งยืน เพราะเราทำทุกอย่าง แต่เกิดความเสียหายทางด้านสิ่งแวดล้อม ฉะนั้นต้องพยายามหาสมดุล คือทำอะไรให้มันคง มันคง และยั่งยืน ของทุกมิติ คือเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และคุณค่าความเป็นมนุษย์

เราต้องใช้ปัญญาแล้ว เมื่อก่อนเราใช้ทรัพยากร ใช้แรงงาน ราคาถูก ใช้ทุนจากต่างประเทศ แต่วันนี้ต้องใช้ปัญญา ตั้งแต่ Local Wisdom ภูมิปัญญาของปราชญ์ชาวบ้านไล่ไปจนถึงเรื่องเทคโนโลยี การวิจัยพัฒนา ความคิดสร้างสรรค์ ใช้ปัญญาให้มากขึ้น เพราะจะทำให้เรามีการสร้างคุณค่าและมูลค่าได้มาก

ขณะเดียวกันรัฐบาลต้องยอมรับว่าหลายๆ เรื่อง กังงนโยบายภาครัฐ หรือมุมมอง วิธีคิด ของคนที่ทำงานในภาครัฐก็ยังไม่ปรับตัวไม่ทัน มองเรื่องนี้อย่างไร

จริงๆ ก็ต้องบอกว่าเป็นเรื่องใหม่ คือเราจะต้องรู้ว่าโลกในยุคศตวรรษที่ 21 วัฒนธรรมของการดำรงชีวิต การใช้ชีวิต การทำงาน หรือการเรียนรู้เปลี่ยนไปหมด แต่ประเด็นมันอยู่ที่ว่า ภาครัฐเองจะปรับตัวอย่างไร ซึ่งภาครัฐก็ต้องเรียนรู้ว่าการปฏิรูปที่สำคัญที่สุดต้องเริ่มด้วยการเปลี่ยนวิธีคิดทั้งของประชาชน ทั้งเอกชน รวมถึงข้าราชการด้วย

ถ้าบอกว่า Thailand 4.0 คือโลกในศตวรรษที่ 21 แต่ถ้ายังขับเคลื่อนด้วยระบบราชการหรือวิธีคิดของศตวรรษที่แล้ว มันก็คงไปไม่ได้ ผมถึงนำเสนอใน Thailand 4.0 ว่า ในอนาคตเราต้องมี Sandbox หรือสนามเด็กเล่นทางด้านนโยบาย พุดง่ายๆ คือทดลองปลดล๊อคกฎระเบียบบางอย่างดู จำกัดเฉพาะพื้นที่นั้น หรือเฉพาะเรื่องนั้น ถ้ามันเวิร์กก็ทำต่อ ถ้าไม่เวิร์กก็เปลี่ยนใหม่

ใน Thailand 4.0 เราถึงพูดอยู่ 3 เรื่อง เราบอกว่ายุทธศาสตร์ชาติต้องมี ต้องมองให้ไกล แต่ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นไปได้ได้อย่างไร ถ้าสิ่งแวดล้อมของโลกมันเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เพราะฉะนั้นจึงต้องมี Future Lab คือเป็นห้องทดลองอนาคต แล้วดูทิศทางว่าถ้าอนาคตเป็นแบบนี้ ลองดูว่าเทรนด์หรือกระแสที่คนทั่วโลกกำลังให้ความสนใจคืออะไร จับมันให้อยู่ เพื่อจะได้ปรับนโยบายให้สอดคล้องกับเรื่องนี้ มันก็เหมือน Sandbox ของอนาคต

แล้วเมื่อยุทธศาสตร์ชาติบอกว่าต้องปฏิรูป แต่การปฏิรูปก็ต้องปรับออกมาเป็นนโยบายที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมี Policy Lab คือเป็นห้องทดลองด้านนโยบาย

หลังจากนั้นเวลาขับเคลื่อน บริหารราชการแผ่นดิน คุณต้องถามว่ามันตอบโจทย์ประชาชนแค่ไหน ต้องตอบโจทย์ให้ได้ว่าประชาชนได้อะไร ผมจึงเรียกว่า Government Lab คือห้องทดลองบริการสาธารณะว่ามันตอบโจทย์ผู้คนแค่ไหน เพราะฉะนั้นต้องทำให้ข้าราชการรับรู้ถึงบริการที่หยิบยื่นให้กับประชาชนว่าจริงๆ เขารู้สึกดีแล้วหรือยัง บางอย่างก็ดี แต่บางอย่างก็ต้องปรับปรุง

ประเด็นคืออยู่ดีๆ จะประกาศเปลี่ยนโน่นเปลี่ยนนี่ บางอย่างมันไม่เวิร์ก ก็ต้องมี Sandbox สำหรับการทดลองเพื่อนำไปใช้จริงในอนาคต ขณะที่ภาคเอกชนก็ต้องเข้าใจภาครัฐด้วย ไม่ใช่ว่าฉัน

มีไอเดียใหม่ๆ แล้วจะนำมาทำได้เลย เราไม่ได้ปฏิเสธเขา แต่ต้องมาช่วยกันทดลองดู

โจทย์ตอนนี้ที่สำคัญคือการเปลี่ยนวิธีคิดในระบบราชการพร้อมๆ กันนั้นเรากำลังทำเรื่องการพัฒนาาระบบราชการ 4.0 ให้สอดคล้องกับ Thailand 4.0 เพราะ Thailand 4.0 จะเกิดหรือไม่เกิดขึ้นอยู่กับ 2 กลุ่ม คือคนไทย และคนที่จะหลอ่ล้นหรือเป็นอุปสรรคก็คือข้าราชการ ซึ่งผมถูกมอบหมายให้เป็นคนขับเคลื่อนเรื่องการเปลี่ยนวิธีคิดของระบบราชการให้ไปสู่ 4.0

ที่สุดแล้วคนต้องคิดแบบ 4.0 เพราะฉะนั้นหัวใจของ Thailand 4.0 ไม่ว่าคุณจะเป็นข้าราชการหรือประชาชน คือการพัฒนาตัวเอง ทำอย่างไรที่จะปฏิวัติความคิด ปฏิรูปตัวเอง ถ้าคนทุกคนไม่ดูถูกตัวเอง ช่วยกันลุยไปข้างหน้า ผมเชื่อว่าใน 3 - 5 ปีข้างหน้าจะต้องเห็นอะไรที่ชัดเจนอยู่แล้ว ถ้าถามว่า Thailand 4.0 รัฐจะทำอะไรฉันจะได้อะไร ถามแบบนี้ก็จบ เพราะ Thailand 4.0 ต้องเริ่มที่ตัวคุณ เราต้องมองว่าทุกคนมีศักยภาพ ถ้าเปลี่ยนวิธีคิดของคนได้ มันจะเป็นจุดแรกของการขยาย

ทิศทางของ 4.0 ส่วนหนึ่งมันคือการสรุปบทเรียนในอดีต เมื่อก่อนเราชอบยืมจมูกคนอื่นหายใจ ชอบบักขำ เทคโนโลยีก็ไม่ใช้ของเรา เขาบอกประเทศไทยเป็นประเทศที่ทันสมัยแต่ไม่พัฒนา คือมีเหมือนกับชาวบ้านหมด แต่ถามว่าเป็นเทคโนโลยีเราไหม ไม่ใช่ ณ วันนี้จึงต้องมีรากแก้ว 4.0 ต้องเปลี่ยนจากการบักขำมาเป็นรากแก้ว เปลี่ยนจากการทำมากได้น้อย เป็นทำน้อยได้มาก เปลี่ยนจากโศกภัยที่เป็นวินาศกรรม

ทั้งหมดนี้มิใช่โมเดลที่ชัดเจนใหม่ว่าจะต้องเกิดการเปลี่ยนแปลงเมื่อไหร่

ทุกอย่างต้องมีไทม์ไลน์ มีเดดไลน์ ในแต่ละขั้นของการพัฒนา ขณะนี้เรากำลังจะมียุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ลองดูว่าใน 20 ปีข้างหน้า ถ้ากล้าคิด ลองคิดดูว่าประเทศไทยอยากเป็นอะไร เราอยากเป็นประเทศในโลกรุ่นหนึ่งใหม่ แล้วจากภาพนั้นลองคิดต่อดูว่าถ้า 20 ปีเป็นแบบนี้ 5 ปีแรกควรจะต้องเป็นอย่างไร แล้วย่อยออกมาเป็นเป้าหมายใน 3 ปี 1 ปี บางเรื่องก็อาจจะเป็นเรื่องเล็กๆ น้อยๆ ทุกคนจะได้รู้สึกว่าเป็นเรื่องเล็กๆ ยังทำได้ เพราะฉะนั้นเรื่องใหญ่ๆ ก็ต้องทำได้ ไม่ใช่รออย่างเดียว เราก็ต้องมีอะไรที่พอหยิบฉวยมาเป็นความสำเร็จได้

ปีนี้ถึงเป็นปีที่สำคัญที่ทนายฯ ให้นโยบายว่า ปี 60 คือปีที่รัฐบาลนี้ยังอยู่กัน เพราะฉะนั้นบางเรื่องต้องออกมาเป็นรูปธรรม บางเรื่องต้องเป็นการสร้างฐานรากของอนาคตในอีก 3 - 5 ปีที่จะต้องออกเลย แต่ต้องมาจากฐานรากที่ดีในปีนี้ ฉะนั้น 4.0 มันจะมีทั้งเรื่องใหญ่ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง EEC การปฏิรูปการศึกษา การบริหารน้ำ ดิจิทัล การเน้นวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีใน 2 เรื่องใหญ่ๆ คือ BioTech กับ BioMed เพื่อตอบโจทย์สิ่งที่มีจุดแข็งทางด้านเกษตร อาหาร และ BioTech และเรื่องสุขภาพ อีกจุดคือเรื่อง Creative Economy ประเทศต้องมีทิศทางและความชัดเจน แต่ทั้งหมดนี้ต้องคิดบนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

แล้วท่านนายกฯ ก็ย้ำอีก 2 เรื่องคือ Thailand 4.0 เป็นเรื่องของการ Stronger Together ต้องใช้มือจับมือ อย่างการปฏิรูปการศึกษาของท่านนายกฯ ไม่ได้หมายถึงแค่ทำให้เขาคิดเป็น แต่ต้องคิดให้ถูกทำนองคลองธรรมด้วย คิดเผื่อแผ่นดินด้วย เพราะฉะนั้นทั้งหมดเป็นองคาพยพที่เริ่มขยับในหลากหลายมิติ บางส่วนเป็นเรื่องดิจิทัล บางส่วนเป็นเรื่องเทคโนโลยี บางส่วนเป็นเรื่องของนโยบาย หรือบางส่วนเป็นการยกระดับคนไทย 2.0 หรือ 3.0 ขึ้นมา

ด้วยเหตุนี้ 4.0 จึงต้องการทิศทางที่ชัดเจน แต่สุดท้ายที่สำคัญที่สุดคือความต่อเนื่อง ทำอย่างไรที่จะต่อเนื่อง เดี่ยวรัฐบาลใหม่มาก็เปลี่ยน นี่คือสาเหตุหนึ่งที่ Thailand 4.0 ไม่ได้ฝากความหวังไว้กับรัฐบาลเพียงลำพัง แต่ฝากความหวังไว้กับทุกคนที่ต้องมาทำงานร่วมกัน เดินหน้าไปด้วยกัน ยิ่งท่านนายกฯ มีปรัชญาว่าไม่ทอดทิ้งใครไว้ข้างหลัง มันยิ่งทำให้ทุกคนมีความรู้สึกว่าคุณทุกคนต้องไปด้วยกัน ทั้งหมดนี้ถึงต้องใช้กลไกประชารัฐ ซึ่งถึงวันนี้ประชารัฐเพิ่งเดินมาปีเดียว เพราะฉะนั้นอาจจะยังเน้นหนักในเรื่องเอกชนค่อนข้างมาก แต่ประชารัฐในอนาคตจะเป็นตัวขับเคลื่อนที่แท้จริงของ Thailand 4.0 เพราะจะต้องมีภาคประชาสังคม ภาคประชาชน และภาคอื่นๆ มามีส่วนร่วม พอเป็นแบบนี้ก็ไม่ต้องกลัวว่ารัฐบาลใหม่จะเข้ามาเปลี่ยน เพราะประชารัฐเขามีความรู้สึกเป็นเจ้าของนโยบาย Thailand 4.0 เขาทำแล้วเขาได้เอง จะไปกลัวทำไม รัฐบาลจากการเลือกตั้งก็ต้องฟัง

ในที่สุด Thailand 4.0 สรุปได้เป็น 4 ข้อสั้นๆ ง่ายๆ 1. โลกเปลี่ยนไทยต้องปรับ 2. การหาโมเดลการพัฒนาที่ตอบโจทย์ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน 3. ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยเน้น 2 เรื่อง คือสร้างความเข้มแข็งจากภายใน และเชื่อมประเทศไทยสู่เวทีโลก 4. ขับเคลื่อนด้วยกลไกประชารัฐ ไม่ใช่รัฐบาลทำคนเดียว แต่ทุกคนต้องร่วมมือกัน

ฉะนั้น Thailand 4.0 จึงไม่ใช่มิติทางเศรษฐกิจอย่างเดียว จริงๆ มันมีเรื่องอื่นๆ ด้วย โดยเฉพาะการเริ่มที่คน ซึ่งเป็นบ่อเกิดของทุกสิ่ง

ดูเหมือนมีงานหลายด้านให้ทำมาก ส่วนตัวรู้สึกหนักใจไหม

ในที่สุดทุกคนต้องช่วยกันทำ ไม่ใช่งานของผม หรือของรัฐบาลเท่านั้น แต่เป็นงานของทุกคน การปฏิวัติครั้งนี้มีต้นทุน แต่เราเข้ามาเพื่อปฏิรูป Thailand 4.0 คือหนึ่งในรูปธรรมของการปฏิรูป จะเปลี่ยนแล้วเปลี่ยนอย่างไร ก็ต้องทำให้มันชัดว่า

โดยใคร ด้วยหลักคิดอย่างไร แต่ที่เหลือมีเป็นร้อยๆ เรื่อง ทุกคนมีสิทธิ์คิด 4.0 เหมือนกันหมดบนหลักคิดที่ถ้าเริ่มด้วยการปฏิวัติความคิด ปฏิรูปตัวเอง ก็มีอีกหลายเรื่องให้ทำ

สิ่งที่ทุกคนเริ่มได้ตอนนี้คืออะไร

เมื่อเราคิดว่าเราน่าจะมีชีวิตที่ดีขึ้น ประเทศไทยน่าจะเป็นประเทศที่น่าอยู่ขึ้น ตัวเราน่าจะมีชีวิตที่ดีขึ้น ครอบครัวเราน่าจะดีขึ้น เรามีสิทธิ์คิด เริ่มด้วยตรงนี้ก่อน พอคุณกล้าคิด เดี่ยวมันจะเกิดพลังประสานเอง แต่ถ้าคุณคิดว่าประเทศไทยเดี๋ยวก็กลับมาอีกรอบเดิม เดี่ยวก็ดีขึ้นอีก มันก็คงไม่มีอะไรเกิดขึ้น เพราะความเชื่อมั่นเป็นตัวกำหนดว่าเราจะทำอย่างไรกับมันต่อ

มีคนบอกว่าประเทศก็เหมือนคน มีอยู่ 3 แบบ คือประเทศที่มี Hope คือความหวัง กับประเทศที่มีความกลัว หรือ Fear กับประเทศที่มีความอับอาย หรือ Humiliate อย่างเช่นเกาหลีที่ถูกญี่ปุ่นบุก กลายเป็นความอับอาย จน ณ วันนั้นก็กลายเป็นพลังฮึดสู้ ญี่ปุ่น แต่เราคงไม่ต้องเอาความอับอายมาทำให้เราอึดเหนียวแล้วเราก็เคยเป็นประเทศที่มี Hope โชติช่วงชัชวาล เปลี่ยนสนามรบเป็นสนามการค้า ทำไม่ไม่ลองร่วมกันทำ Thailand 4.0 อีกสักตั้งละ ทำไม่ต้องวาดภาพความกลัวว่าเดี๋ยวจะเกิดอย่างไรโน่นอย่างนี้ อยู่ที่ว่าจะเอาอะไร อย่างที่บอก อย่างแรกที่จะทำให้เกิดขึ้นคือความอึดเหนียวและความเชื่อที่เราเป็นประเทศที่ไม่ย่อหน้าใครแล้วก็อย่าดูถูกตัวเอง ในเมื่อเราเป็นพลังส่วนหนึ่ง แล้วเราคิดอ่านอย่างไรกับเรื่องนี้ เปลี่ยนตัวเองก่อน ต้องเริ่มด้วยตรงนี้

ถึงวันหนึ่งถ้าทุกคนเชื่อว่าทุกคนเป็น 4.0 ได้ มันก็เป็นเรื่องของประชาชนแล้ว ไม่ใช่เรื่องของรัฐบาล หรืออย่างน้อยก็มีประชารัฐคอยขับเคลื่อนต่อ ก้าวแรกจึงสำคัญ

คนเราถ้าเชื่อว่าเราจะมีชีวิตที่ดีขึ้นได้ด้วยตัวของเราเอง มันคือ Passion พอมี Passion ก็จะมี Purpose และมี Performance ถึงวันนั้นคุณก็เป็นมนุษย์ในศตวรรษที่ 21 โดยตัวของคุณเองแล้วเจ้าของเรื่องนี่คือคนไทยทุกคนที่ต้องไปคิดว่าแต่ละคนอยากจะเปลี่ยนแปลงประเทศนี้ได้อย่างไร

Interview-Thailand 4.0

01

ถอดรหัสนวัตกรรมสู่แรงขับเคลื่อน Thailand 4.0

หากพูดถึงความหมายของคำว่า “นวัตกรรม” คนส่วนใหญ่ยังคงติดภาพสิ่งประดิษฐ์ที่ผุดออกมาจากกระเป๋าดิราเอมอน แต่ ธรรมนูญ กวินเพ็ญพุกุล Staff Software Engineer จากบริษัท IBM หนึ่งในคนไทยที่โดดเด่นในซิลิคอนแวลลีย์ยืนยันกับเราว่า นวัตกรรมไม่ได้หมายถึงสิ่งประดิษฐ์เท่านั้น แต่เป็นรากฐานของธุรกิจที่สำคัญในอนาคต ซึ่งนโยบาย Thailand 4.0 เป็นส่วนสำคัญที่จะพาเราไปถึงจุดนั้น

คุณมีมุมมองอย่างไรต่อนโยบาย Thailand 4.0

ผมเป็นคนไทยคนหนึ่งทำงานอยู่ในซิลิคอนแวลลีย์ซึ่งคนไทยหลายๆ คนที่อยู่ที่นี่ได้มาคุยกัน ว่าเราจะสามารถช่วยอะไรหรือมีความคิดอะไรน่าสนใจเกี่ยวกับนโยบาย Thailand 4.0 ได้บ้าง เพื่อที่จะทำอะไรให้เป้าหมายของนโยบายนี้มีความเป็นไปได้ และสร้างผลดีกับคนในวงกว้างมากขึ้น

ในฐานะที่อยู่ในวงการสตาร์ทอัพ มีคำแนะนำอะไรที่อยากนำเสนอเกี่ยวกับนโยบาย Thailand 4.0

ผมเห็นด้วยกับนโยบาย Thailand 4.0 ซึ่งเป็นนโยบายที่ดีมากๆ แต่สิ่งสำคัญผมมองว่าจะดำเนินนโยบายอย่างไรให้ต่อเนื่องและให้ไอเดียนี้เกิดขึ้นจริงๆ เราควรเริ่มต้นจากการทำให้คนเข้าใจคำว่า “นวัตกรรม” จริงๆ ก่อน ทำอย่างไรให้คนส่วนใหญ่รู้ว่านวัตกรรมคืออะไร ให้เข้าใจว่าสิ่งไม่ได้หมายถึงสิ่งประดิษฐ์อย่างเดียว มันอาจเป็นกระบวนการทำงานหรือกรรมวิธีใหม่ๆ ก็ได้ สิ่งที่เป็นนวัตกรรมคือสิ่งที่สร้างขึ้นมาสอดรับความต้องการใหม่ๆ ซึ่งพวกเราที่รวมตัวกันก็มีข้อเสนอ 5 - 6 ข้อใหญ่ๆ อย่างเรื่องแรกเป็นเรื่องเกี่ยวกับบุคลากรและการศึกษา ทำอย่างไรจะช่วยสร้างบุคลากรที่จะสามารถสร้างนวัตกรรมขึ้นมาเองได้ ทำอย่างไรให้เด็กรุ่นใหม่เข้าใจว่าสิ่งที่เรียนสามารถเอาไปทำอะไรต่อได้

เหมือนพวกเราได้เห็นเทคโนโลยีมา เราก็อยากเอาความรู้เอาวัฒนธรรมที่ได้สัมผัสมาเผยแพร่ เพื่อทำให้แนวโน้มประเทศไทยดีขึ้น สิ่ง que ทุกคนพร้อมที่จะช่วยคือถ้าทางรัฐบาลมีอะไรที่ต้องการเราพร้อมช่วย พร้อมสนับสนุน เต็มที่

การเกิดขึ้นของนโยบาย Thailand 4.0 สร้างความเป็นไปได้อะไรใหม่ๆ ในความคิดคุณบ้าง

น่าจะทำให้คนไทยหันมาสนใจใน “นวัตกรรม” และนำไปสู่การสร้างงานใหม่ๆ เกิดการเปลี่ยนแปลงกระบวนการทำงานของคนได้ รวมทั้งการเกิดขึ้นของธุรกิจสร้างสรรค์ที่มีมูลค่ามหาศาลทำให้ประเทศสามารถสร้างรายได้เข้าประเทศมากขึ้น รวมทั้งการส่งออก เพราะเราไม่ควรมองแค่การสร้างธุรกิจเพื่อขายแค่คนไทย แต่เราควรมองให้กว้างขึ้นสามารถสร้างสิ่งที่ส่งออกไปให้คนทั่วโลกได้ ผมว่าสิ่งนี้สามารถเพิ่มมูลค่าให้กับประเทศได้มหาศาลมาก

คิดว่าสิ่งสำคัญที่จะทำให้นโยบาย Thailand 4.0 สำเร็จขึ้นมาจริงๆ คืออะไร

ผมว่าอยู่ที่สิ่งแวดล้อม เราต้องทำให้เกิดวงโคจรที่ครบทั้งงานวิจัยจากมหาวิทยาลัย การเคลื่อนไหวของภาคเอกชน รวมทั้งการสนับสนุนจากรัฐ ยกตัวอย่างวิธีการง่ายๆ สร้างพื้นที่ให้คนสนใจด้านเดียวกันมาทำงาน ทำให้เกิดนวัตกรรมความเป็นไปได้ใหม่ๆ จากพื้นที่เหล่านี้

อีกอย่างหนึ่งที่ผมอยากพูดถึงคือ ในต่างประเทศเขาให้ความสำคัญกับเทคโนโลยีและนวัตกรรมเป็นหลัก หลายๆ งานที่เกิดขึ้นมาและผลิตรายก็มาจากงานวิจัยที่ทุ่มทุน และเขายังมีสิ่งแวดล้อมที่ดี มีการสนับสนุน และการให้ความรู้ ผมว่ารัฐบาลและนโยบาย Thailand 4.0 คือผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่จะสร้างแรงกระตุ้น ให้คนไทยหันมาสนใจนวัตกรรม และชี้้นำให้คนไทยเห็นจุดแข็งหลายๆ ด้านของตัวเอง

02

Thailand 4.0 โอกาสใหม่ๆ สำหรับคนไทยทุกคน

จากประสบการณ์เริ่มต้นธุรกิจด้วยตนเอง จิรศักดิ์ นพรัตน์ ตำแหน่ง CEO บริษัท สปาร์คบิท จำกัด แชร์ประสบการณ์ให้เราฟังว่า ช่วงเวลาการเริ่มต้นที่ไร้การสนับสนุนนั้นทำให้คนคนหนึ่งสร้างสิ่งใหม่ขึ้นมาได้ยากมากๆ แต่การเข้ามาของนโยบาย Thailand 4.0 ได้สร้างโอกาสใหม่ๆ ให้เกิดขึ้นได้ในอนาคต

นโยบาย Thailand 4.0 สร้างผลบวกให้กับประเทศไทยอย่างไรบ้าง

แน่นอนการนำเทคโนโลยีและนำความรู้ใหม่ๆ มาบริหารประเทศ รัฐบาลก็แสดงให้เห็นว่ากำลังเดินไปในทิศทางที่ถูกต้อง ในปัจจุบันเราอยู่ในยุคของเทคโนโลยี ทุกๆ อย่างถูกขับเคลื่อนไปด้วยสิ่งนี้ เพราะฉะนั้นการที่มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมเข้ามา จะช่วยให้สิ่งต่างๆ ทั้งในเรื่องของความเป็นอยู่ เรื่องปากท้องของคนในประเทศให้ดีขึ้น ยกตัวอย่างเรื่องการเกษตรเมื่อเรานำนวัตกรรมและเทคโนโลยีเข้ามาช่วย เราก็สามารถที่จะได้ผลผลิตมากขึ้น โดยใช้ต้นทุนเวลาและทรัพยากรที่น้อยลง สามารถที่จะคาดการณ์ผลผลิตที่จะได้ประมาณเท่าไรด้วยเทคโนโลยีพวกนี้

มุมมองของนโยบาย Thailand 4.0 ที่น่าสนใจบ้าง

ผมเองเป็นคนหนึ่งที่เริ่มทำธุรกิจมาสักกระยะแล้ว สมัยก่อนต้องยอมรับเลยว่าการไม่มีนโยบายแบบนี้มาผลักดัน คนคนหนึ่งจะสร้างอะไรของตัวเองขึ้นมาได้ยากมาก เราไม่มีเงินทุน ไม่มีการสนับสนุนจากภาครัฐ แต่ในวันนี้พอมีการสนับสนุน มีการให้ความสำคัญกับธุรกิจที่เกิดขึ้นใหม่ ทุกคนสามารถไปได้เร็วขึ้น ทั้งเด็กรุ่นใหม่ที่ทำธุรกิจเอง หรือว่าคนที่เริ่มต้นทุนอยู่แล้วแต่แนวคิดที่อยากพัฒนาประเทศ มีความสามารถและอยากจะทำอะไรสักอย่าง เอาความรู้ของตัวเองมาช่วยเหลือคนอื่นฯ คนเหล่านั้นก็มีแรงสนับสนุนจากภาครัฐในโครงการที่เกี่ยวกับสตาร์ทอัพต่างๆ ทำให้เด็กรุ่นใหม่มีโอกาสที่จะสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ ได้มากขึ้น จากแต่ก่อนที่เราต้องเอาเทคโนโลยีต่างชาติเข้ามาใช้ตลอด วันนี้ก็สามารถสร้างเทคโนโลยีของตัวเองขึ้นมาได้

สำหรับคนที่ทำสตาร์ทอัพ จริงๆ แล้วต้องการการสนับสนุนด้านใดมากที่สุด

จริงๆ แล้วประเด็นหลักๆ ในความคิดผม เราต้องยอมรับว่าเรื่องของเงินทุน หรือโอกาสที่จะหาผู้สนับสนุนสำคัญมากๆ เพราะว่าอย่างน้อยการมีต้นทุน เราก็สามารถที่จะเริ่มต้นทำตามไอเดีย หรือแสดงความสามารถของเราออกมาได้เต็มที่ เพราะ

ฉะนั้นอันดับแรก การสร้างโอกาสและพื้นที่ตรงนี้เป็นอย่างแรก อันที่สองการสนับสนุนด้านการตลาด เมื่อก่อนการที่สร้างอะไรขึ้นมาใหม่สักอย่าง และทำให้คนทั่วไปรู้จักเป็นไปได้ยาก แต่ตอนนี้เรามีเวทีสตาร์ทอัพไทยแลนด์ ทำให้สตาร์ทอัพหน้าใหม่สามารถเข้ามาแนะนำตัวเองกับสังคมได้ในวงกว้างและสังคมเมื่อก่อนก็ไม่ค่อยยอมรับธุรกิจเกิดใหม่เพราะมองว่าไม่น่าเชื่อถือ แต่ถึงวันนี้ ความรับรู้ของคนเปลี่ยนไป และให้โอกาสกับผู้เล่นหน้าใหม่มากขึ้น กลายเป็นคนทำสตาร์ทอัพเป็นกลุ่มคนที่เหนือหมที่สุดในโลกธุรกิจในเวลานี้

ยังมีความเข้าใจผิดอะไรที่คนส่วนใหญ่มักมีต่อนโยบาย Thailand 4.0

ผมว่าคนที่ยังเข้าใจผิดเกี่ยวกับนโยบาย Thailand 4.0 อาจเพราะว่าเขายังไม่ได้รับข้อมูลที่ลึกซึ้งเพียงพอจริงๆ บางคนอาจแค่เคยได้ยินชื่อ พอเป็นแบบนี้เลยเกิดการตั้งแง่ขึ้นมา พอเราไม่รู้ว่าคืออะไร เลยพานไม่เห็นด้วยไปเฉยๆ ก็จำเป็นต้องอาศัยการสื่อสารให้คนเข้าใจและเห็นมากขึ้น

มีคำแนะนำอะไรเกี่ยวกับนโยบาย Thailand 4.0 บ้าง

ผมขอโฟกัสในด้านสตาร์ทอัพ คือบางอย่างในเชิงปฏิบัติ บางครั้งรับนโยบายมาแล้วก็ควรเอามาศึกษาให้ลึกซึ้งจริงจัง อย่างการมองว่าสตาร์ทอัพมีประโยชน์ แต่ไม่ได้มีการศึกษาธรรมชาติที่ลึกซึ้ง ไม่ได้จริงจังกับงานตรงนี้ อย่างเช่นให้การสนับสนุนแค่เงิน สิ่งเหล่านี้ก็อาจจะจะมีปัญหาตามมาทีหลัง และแทนที่จะช่วยพัฒนาการกลายเป็นการดึงคนที่อยู่ในระบบออกไป เพราะฉะนั้นเราควรมีการคัดเลือก ค้นหา คนที่เชี่ยวชาญมาทำงาน หรือให้ความรู้ตรงนั้นจริงๆ ถ้าเพิ่มมุมมองนี้เข้าไปคิดว่านโยบาย Thailand 4.0 ก็จะเป็นก้าวสำคัญของประเทศไทยที่น่าจับตามองมากๆ

เขตนวัตกรรมระเบียงเศรษฐกิจ ภาคตะวันออก (EECi) ประเทศแห่งนวัตกรรม ด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

นโยบาย Thailand 4.0 ถือเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญที่จะผลักดันการปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคมไทยไปสู่การขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมและองค์ความรู้ รัฐบาลได้ผลักดันโครงการต่างๆ ขึ้นมารองรับการดำเนินนโยบายดังกล่าวจำนวนมาก หนึ่งในนั้นคือการจัดทำโครงการระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor: EEC) ที่ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา หรือพื้นที่บริเวณชายฝั่งตะวันออกเดิม เพื่อยกระดับให้กลายเป็นแหล่งลงทุนหลักของประเทศ โดยเฉพาะการเป็นพื้นที่รองรับ 10 อุตสาหกรรมเป้าหมายซึ่งจะเป็นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจในอนาคต (New Engine of Growth) รวมทั้งเป็นจุดเชื่อมโยงการลงทุนไปสู่ประเทศเพื่อนบ้านในอนุภูมิภาคตามแนวระเบียงเศรษฐกิจ โดยทิศตะวันตกจะเชื่อมโยงกับโครงการทวายในพม่า และทิศตะวันออกเชื่อมโยงกับชายฝั่งทะเลของกัมพูชา ดังนั้นโครงการ EEC จึงถือเป็นโครงการสำคัญระดับชาติและมีบทบาทสำคัญในการผลักดันประเทศไทยไปสู่การแข่งขันของเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุน ในโลกสมัยใหม่

เขตนวัตกรรมระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EECI) EASTERN ECONOMIC CORRIDOR OF INNOVATION (EECI)

การบูรณาการด้านวิจัย พัฒนาและนวัตกรรม ระหว่างภาคเอกชน ภาครัฐ สถาบันวิจัยและสถานการศึกษา รวมถึงชุมชนในพื้นที่ เป็นการนำองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่นำมาต่อยอดสู่เชิงพาณิชย์ ทำयाออกต่อไปยังทั่วโลกอย่างก้าวกระโดด ซึ่งยกระดับอุตสาหกรรมเดิมและพัฒนาให้เกิดอุตสาหกรรมใหม่ ส่งเสริมให้เกิดวิสาหกิจเริ่มต้นด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม เป็นฐานรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมใหม่ ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างยั่งยืน

เพื่อประเทศไทยเป็นประเทศแห่งนวัตกรรม

ภาคเอกชน

ภาครัฐ

สถาบันการศึกษา/
สถาบันวิจัย

ARIPOLIS

จุดเด่นของเมืองนวัตกรรมอัจฉริยะที่มุ่งเน้นการพัฒนาและส่งเสริมผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยสู่ระดับโลก

- เมืองนวัตกรรมอัจฉริยะ (Smart City)
- เมืองนวัตกรรมสีเขียว (Green City)
- เมืองนวัตกรรมสุขภาพ (Health City)
- เมืองนวัตกรรมพลังงาน (Energy City)
- เมืองนวัตกรรมอวกาศ (Space City)
- เมืองนวัตกรรมวัฒนธรรม (Culture City)
- เมืองนวัตกรรมกีฬา (Sports City)
- เมืองนวัตกรรมสิ่งแวดล้อม (Environment City)
- เมืองนวัตกรรมสังคม (Social City)

BIOPOLIS

จุดเด่นของเมืองนวัตกรรมชีวภาพที่มุ่งเน้นการพัฒนาและส่งเสริมผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีชีวภาพ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยสู่ระดับโลก

- เมืองนวัตกรรมชีวภาพ (Bio City)
- เมืองนวัตกรรมสุขภาพ (Health City)
- เมืองนวัตกรรมพลังงาน (Energy City)
- เมืองนวัตกรรมอวกาศ (Space City)
- เมืองนวัตกรรมวัฒนธรรม (Culture City)
- เมืองนวัตกรรมกีฬา (Sports City)
- เมืองนวัตกรรมสิ่งแวดล้อม (Environment City)
- เมืองนวัตกรรมสังคม (Social City)

SPACE KRENOVAPOLIS

จุดเด่นของเมืองนวัตกรรมอวกาศที่มุ่งเน้นการพัฒนาและส่งเสริมผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีอวกาศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยสู่ระดับโลก

- เมืองนวัตกรรมอวกาศ (Space City)
- เมืองนวัตกรรมสุขภาพ (Health City)
- เมืองนวัตกรรมพลังงาน (Energy City)
- เมืองนวัตกรรมอวกาศ (Space City)
- เมืองนวัตกรรมวัฒนธรรม (Culture City)
- เมืองนวัตกรรมกีฬา (Sports City)
- เมืองนวัตกรรมสิ่งแวดล้อม (Environment City)
- เมืองนวัตกรรมสังคม (Social City)

NEW

- เทคโนโลยี (Technology)
- นวัตกรรม (Innovation)
- วิทยาศาสตร์ (Science)
- สุขภาพ (Health)
- พลังงาน (Energy)
- อวกาศ (Space)
- วัฒนธรรม (Culture)
- กีฬา (Sports)
- สิ่งแวดล้อม (Environment)
- สังคม (Social)

FIRST

- เมืองนวัตกรรม (Innovation City)
- เมืองนวัตกรรมสุขภาพ (Health City)
- เมืองนวัตกรรมพลังงาน (Energy City)
- เมืองนวัตกรรมอวกาศ (Space City)
- เมืองนวัตกรรมวัฒนธรรม (Culture City)
- เมืองนวัตกรรมกีฬา (Sports City)
- เมืองนวัตกรรมสิ่งแวดล้อม (Environment City)
- เมืองนวัตกรรมสังคม (Social City)

ปัจจุบันโครงการ EEC ได้ยกระดับการพัฒนาขึ้นไปอีกขั้น เนื่องจากรัฐบาลโดยกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ร่วมกับหน่วยงานภาคเอกชนและสถาบันการศึกษาและวิจัยกว่า 50 หน่วยงาน ร่วมกันจัดตั้งเขตนวัตกรรมระเบียบเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EECi) ขึ้นเป็นแหล่งรวมศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรม ยกกระตือรือร้นการพัฒนาอุตสาหกรรมเดิม และสร้างอุตสาหกรรมใหม่ โดยการสร้างพื้นที่ที่มีระบบนิเวศนวัตกรรมอย่างสมบูรณ์แบบหรือเป็นเมืองนวัตกรรม (Innovation City) ที่เป็นต้นแบบของการพัฒนางานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมในลักษณะองค์รวม ที่เน้นการบูรณาการการทำงานร่วมกันตามแนวทางประชารัฐ มีการใช้ทรัพยากรร่วมกันเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ด้วยการรวมศูนย์ห้องปฏิบัติการและสนามทดสอบนวัตกรรม (Fabrication Laboratory & Test-bed Sandbox) ศูนย์รับรองมาตรฐานนวัตกรรมทางด้านระบบและอุปกรณ์อัจฉริยะ โดยจัดตั้งเป็นเขตทดสอบนวัตกรรมอัจฉริยะของประเทศ ที่ผ่อนปรนกฎระเบียบที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการคิดค้นนวัตกรรมใหม่ ตลอดจนการเป็นชุมชนการจ้างงานผู้เชี่ยวชาญเทคโนโลยีระดับสูงของทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ควบคู่กับการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไปในอนาคต

รัฐบาลได้กำหนดพื้นที่ในการริเริ่มโครงการ EECi ไว้ 2 พื้นที่ ได้แก่ 1) พื้นที่วังจันทร์วัลเลย์ จังหวัดระยอง โดยมีเนื้อที่ประมาณ 3,000 ไร่ เป็นพื้นที่จัดตั้งให้เป็น ARIPOLIS ซึ่งจะเน้นเป็นศูนย์กลางการวิจัยและนวัตกรรมด้านระบบอัตโนมัติ หุ่นยนต์ และระบบอัจฉริยะ และ BIOPOLIS จะเน้นเป็นศูนย์กลางการวิจัยและนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีชีวภาพ 2) พื้นที่อุทยานรังสรรค์นวัตกรรมอวกาศ (Space Krenovation Park: SKP) ศรีราชา จังหวัดชลบุรี เนื้อที่ประมาณ 120 ไร่ มุ่งเน้นอุตสาหกรรมการบินและอวกาศ (Aerospace) และ ภูมิสารสนเทศ

นอกจากนี้ ในส่วนของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) มีแผนจัดตั้งเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมและนวัตกรรมดิจิทัลใน EEC (Digital Park Thailand: EECd) บนพื้นที่ 700 ไร่ งบประมาณ 1 พันล้านบาท เพื่อรองรับอุตสาหกรรม

ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ปีโตเรเคมี ศูนย์ซ่อมอากาศยาน ทั้งนี้ คาดว่าจะดำเนินการก่อสร้างแล้วเสร็จในปี 2564

ปัจจุบันโครงการ EEC มีความคืบหน้าในหลายด้าน ทั้งในเชิงโครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งกฎหมายและกฎระเบียบ ซึ่งพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้กล่าวภายหลังการประชุมคณะกรรมการนโยบายการพัฒนาระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก ครั้งที่ 1 ณ ท่าอากาศยานนานาชาติอู่ตะเภา จังหวัดระยอง เมื่อวันที่ 5 เมษายน ที่ผ่านมาว่า ปัจจุบันทางภาครัฐกำลังวางแผนที่จะเชื่อมการคมนาคมแบบไร้รอยต่อหลายโครงการเพื่อเสริมจุดแข็งของพื้นที่โครงการ EEC อาทิ การเชื่อมโยงระหว่าง 3 สนามบินหลัก (ดอนเมือง สุวรรณภูมิ และอู่ตะเภา) โดยใช้รถไฟความเร็วสูงเพื่ออำนวยความสะดวกด้านคมนาคมของประชาชน การเชื่อมต่อ 3 ท่าเรือ (แหลมฉบัง-สัตหีบ-มาบตาพุด) โดยใช้รถไฟรางคู่ การสร้างเมืองใหม่ในจังหวัดฉะเชิงเทรา และการพัฒนาท่าอากาศยานนานาชาติอู่ตะเภา 6,500 ไร่ เพื่อยกระดับให้เป็นเมืองการบินภาคตะวันออก

นอกจากนี้ ยังได้มีการออกกฎหมายเพื่อก่อให้เกิดการขับเคลื่อนตามแผนนโยบายที่จะทำให้ EEC เป็นแหล่งพื้นที่การลงทุนที่เน้นเทคโนโลยีและนวัตกรรม อาทิ การผลักดันร่างกฎหมายพระราชบัญญัติพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก รวมทั้งการปรับปรุงกฎระเบียบต่างๆ เพื่อเอื้ออำนวยความสะดวกต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่มากขึ้น อาทิ การเร่งรัดขบวนการร่วมทุนกับเอกชน สำหรับโครงการสำคัญในโครงการ EEC ซึ่งจะทำได้แล้วเสร็จใน 8 - 10 เดือน การออกพระราชบัญญัติศุลกากรฉบับใหม่ ที่ช่วยลดขั้นตอนเกี่ยวกับการยื่นเอกสารในเขตปลอดอากร ทำให้เกิดความสะดวกรวดเร็วในระดับสากล

ผลจากการมุ่งผลักดันโครงการ EEC อย่างจริงจัง ทำให้ที่ผ่านมา มีนักลงทุนจากในและต่างประเทศให้ความสนใจและประกาศจะลงทุนในพื้นที่ดังกล่าวแล้วหลายราย รวมกว่า 5 แสนล้านบาท โดยมีนักลงทุนรายสำคัญ เช่น บริษัท ปตท. จะมีการลงทุนในด้านเทคโนโลยีชีวภาพกว่า 120,000 ล้านบาท บริษัทแอร์บัสที่จะลงทุนตั้งศูนย์ซ่อมเครื่องบิน เป็นต้น

อ้างอิง: <https://www.facebook.com/IndustryDivision.trf/posts/1764492020466178>

http://www.ieat.go.th/main/default/ShowFoder/menu/515/foder_id/330/langu/news/c4146

<http://www.thaigov.go.th/news/contents/details/3605>

<http://www.sciencepark.or.th/index.php/th/news-a-activities-th/tsp-headlines-th/832-eeeci-2017>

“คนกล้าคืนถิ่น” พาถิ่นคืนบ้าน

“เราต้องการพาคนหนุ่มสาวรุ่นใหม่กลับมาเติมพลังชีวิตให้ชุมชน ทำชุมชนให้มีชีวิตชีวาไปพร้อมๆ กับการทำเกษตรกรรม เพราะเกษตรกรรมนี้แหละคือทางออกของประเทศ เราต้องทำให้ทุกคนรู้ว่าเป็นเกษตรกรก็สามารถรวยได้ เกษตรกรมันต้องไม่จน และเมื่อคนส่วนมากเห็นแล้วว่าเออ เป็นเกษตรกรก็รวยได้นะ ทีนี้มันจะเริ่มเกิดเป็นแรงดึงดูดให้คนรุ่นใหม่ๆ เก่งๆ มาเป็นเกษตรกรกัน กลับมาช่วยกันทำให้รากฐานของประเทศเราแข็งแรง”

หนึ่งในแนวคิดของโครงการ “คนกล้าคืนถิ่น” ที่เกิดจากความร่วมมือขององค์กรภาครัฐและเอกชนกว่า 20 องค์กรที่มีวัตถุประสงค์เดียวกันคือต้องการสร้างเกษตรกรรุ่นใหม่ให้กลับไปเติมเต็มช่องว่างของชนบทด้วยการพึ่งตนเองอย่างยั่งยืน แล้วช่วยกันขับเคลื่อนสังคมให้มั่นคงต่อไป

เป้าหมายสำคัญของคนกล้าคืนถิ่นคือการสนับสนุนให้เยาวชนรุ่นใหม่ นำความรู้ที่มีกลับไปพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นผู้นำแห่งการเปลี่ยนแปลง วิถีชีวิตที่จะร่วมคิด ลงมือทำและติดตามผลจนเกิดเป็นผลสัมฤทธิ์ ตลอดจนพัฒนาอาชีพการเกษตรและถ่ายทอดความรู้ให้แก่ชาวบ้านในท้องถิ่นของตนได้อย่างดีเยี่ยม

แต่ในความเป็นจริงคนชนบทที่อยู่วัยทำงานจำนวนมากเดินทางเข้ามาเป็นมนุษย์เงินเดือนเดือนถึง 80 เปอร์เซ็นต์ ทำให้ปัจจุบันภาคเกษตรกรรมเหลือเพียงเด็กและคนชราที่ติดอยู่กับวงจรการใช้สารเคมีอันนำไปสู่การกักหนี้ยีสิน ทำให้ใน 20 ปีที่ผ่านมาเกษตรกรจาก 10 ล้านครัวเรือนลดเหลือเพียง 6 ล้านครัวเรือนเท่านั้น ซึ่งสวนทางกับพื้นที่มากขึ้นเรื่อยๆ ทำเท่าไรก็ไม่พอใช้ เพราะต้องเอาไปจ่ายดอกเบี้ยเจ้าหนี้หมด เลยเกิดไปถึงบางครอบครัวต้องขายที่นาทำกินแล้วเช่าต่อนายทุนเพื่อมาทำนา แต่ตัวเองกลับไปซื้อข้าวกิน...

รัฐบาลจึงสนับสนุนคนรุ่นใหม่คืนถิ่นกลับไปพัฒนาบ้านเกิด โดยใช้ความรู้ความสามารถที่มีไปประยุกต์ใช้กับอาชีพเกษตรกรรมตามแนวทางหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช รวมทั้งสร้างต้นแบบการใช้ชีวิตแบบพึ่งตนเองได้อย่างพอเพียง รู้จักใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ และนำประโยชน์ที่ได้ไปพัฒนาอาชีพเกษตรกรและถ่ายทอด

ความรู้ให้กับผู้อื่นในหมู่บ้าน เป็นต้นแบบและผู้นำแห่งการเปลี่ยนแปลงในท้องถิ่น ผ่านกระบวนการบ่มเพาะหนุนเสริม ร่วมคิด พาลงมือทำ และติดตามจนสัมฤทธิ์ผล

สำหรับโครงการคนกล้าคืนถิ่นในปีนี้นับเข้าสู่ปีที่ 3 ซึ่งได้มีการจัดงาน “คนกล้าคืนถิ่น Digital Farmer: Reconnect Life to the Nature” ไปเมื่อวันที่ 3 มีนาคมที่ผ่านมา ณ หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร โดยมีพลเรือเอก ณรงค์ พิพัฒนาศัย รองนายกรัฐมนตรี เป็นประธานเปิดงาน ร่วมด้วยพลเอก อุดมเดช สีตบุตร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย, พลเอก วิลาศ อรุณศรี เลขาธิการนายกรัฐมนตรี, นายสุमित แซ่มประสิทธิ์ ประธานกรรมการดำเนินการโครงการคนกล้าคืนถิ่น, คณะกรรมการฯ, ผู้บริหารภาครัฐและภาคเอกชน, ปราชญ์ชาวบ้าน และกลุ่มผู้แทนคนกล้าคืนถิ่น

ดร.สุमित แซ่มประสิทธิ์ ประธานคณะกรรมการดำเนินโครงการคนกล้าคืนถิ่นได้กล่าวว่า “โครงการนี้จัดขึ้นมาเป็นปีที่ 3 และยังได้รับผลตอบรับจากประชาชนให้ความสนใจเข้าร่วมโครงการเป็นอย่างดี ซึ่งปัจจุบันเยาวชนรุ่นใหม่ยังไม่มีความรู้และความเข้าใจในการใช้ชีวิตแบบเกษตร โครงการนี้จึงสนับสนุนให้เยาวชนรุ่นใหม่ที่หันมาสนใจการใช้ชีวิตด้วยวิถีเกษตรแบบพอเพียง มั่งคั่ง และสามารถทำได้จริง โดยมีหน้าที่ส่งเสริมให้เยาวชนไทยมีความรู้และเข้าใจในเรื่องการเกษตร เพื่อเป็นแรงผลักดันให้หันมาใช้ชีวิตด้วยวิถีเกษตรแบบพึ่งพาอย่างมีความสุข”

คนกล้าคืนถิ่นได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่า การที่คนรุ่นใหม่สามารถนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาเล่าเรียนกลับไปพัฒนาให้กับชุมชนการเกษตรในแต่ละท้องถิ่นของตนถือเป็นเรื่องที่มีประโยชน์มากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การพัฒนาท้องถิ่นที่เกิดขึ้นจากความพยายามของลูกหลานคนในชุมชนย่อมงดงามและมีคุณค่าเสมอ

และนี่คือตัวอย่างของ 2 เกษตรคนรุ่นใหม่ที่น่า่องค์ความรู้และทักษะที่ตัวเองมีกลับไปพัฒนาภาคการเกษตรในภูมิลำเนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งยังช่วยยกระดับมาตรฐานผลผลิตทางการเกษตรของท้องถิ่นตนเองให้มีคุณภาพจนได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายในวงกว้าง

เกษตรกรหญิงจากยางชุมน้อย ผู้เชี่ยวชาญด้านการแปรรูปพริก ให้กลายเป็นความสุข “ต้อง-สุจิตรา จันทะศิลา”

หนึ่งในปัญหาสำคัญของเหล่าเกษตรกรคือการมีรายได้เพียงช่องทางเดียว กล่าวก็คือเกษตรกรที่เลือกทำนาปลูกข้าว ส่วนใหญ่ก็จะเลือกปลูกข้าวเป็นหลัก ซึ่งถึงแม้ว่าจะมีรายได้สม่ำเสมอเป็นรายปี แต่หากในปีนั้นๆ เกิดอุปสรรคที่ทำให้ราคาข้าวตก สภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวย ไปจนถึงการถูกกดขี่จากพ่อค้าคนกลาง เกษตรกรส่วนใหญ่จะได้รับความทุกข์ทรมานเพียงใดกับรายได้จากช่องทางเดียวที่พวกเขา

หลังจากการศึกษาในระดับปริญญาโท คณะเกษตรศาสตร์ สาขาพืชสวน วิชาปรับปรุงพันธุ์พืช จากร่วมมหาวิทยาลัยขอนแก่น “ต้อง-สุจิตรา

จันทะศิลา” เกษตรกรหญิงผู้เชี่ยวชาญด้านพริกตัดสินใจปฏิเสธข้อเสนอจากบริษัทเอกชนชั้นนำ ท่ามกลางเสียงวิจารณ์จากรอบตัว เพื่อกลับมาพัฒนาการทำเกษตรของชาวบ้านในอำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ บ้านเกิดที่เธอรัก ด้วยแนวคิดหลัก “ตัดปัญหาพ่อค้าคนกลาง และเปลี่ยนแนวคิดการปลูกพืชสวนครัวให้กับชาวบ้าน” โดยปัจจุบันสุจิตราได้ก่อตั้งกลุ่มวิสาหกิจชุมชนผู้ผลิตพริกแห้งปลอดภัย เพื่อส่งออกและแปรรูป เพื่อเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือชาวบ้านในท้องถิ่น

ทำไมถึงตัดสินใจกลับมาทำงานที่บ้านเกิด

เรามีเป้าหมายเป็นทุนเดิมแล้วว่า จะกลับมาพัฒนาชุมชนที่บ้านช่วงที่เรียนในระดับปริญญาตรี คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เป้าหมายเรายังไม่ชัด แต่พอใกล้จะจบแล้วได้ไปฝึกงานก็รู้สึก ว่าตัวเองยังมีความรู้ด้านนี้ไม่เพียงพอ เลยตัดสินใจเลือกเรียนปริญญาโท ต่อที่คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เรามีพันธุ์พืชให้เราเลือกศึกษา 3 ชนิด คือพริก ข้าวโพด และมะเขือเทศ เราเลยเลือกศึกษาเรื่องพันธุ์พริกเพราะมีความตั้งใจอยากจะทำมาพัฒนาการทำเกษตรที่บ้าน

พื้นที่บ้านมีอาชีพเป็นเกษตรกรปลูกข้าวเป็นหลักในพื้นที่ประมาณ 100 ไร่ ซึ่งราคาข้าวก็คงตัวมาโดยตลอด เราก็ปลูกหอมแดง

และกระเทียมบ้าง แต่ราคาก็ไม่นิ่ง ขึ้นๆ ลงๆ เป็นประจำ เราารู้สึกว่า มันไม่คุ้มกับความเหนื่อยที่ลงแรงไป แต่ก็ยังรักในอาชีพการเกษตรก็เลยคิดว่าทำไมเราไม่สามารถต่อรองราคาขายผลผลิตได้เลย? เวลาไปซื้อพริกผักเขาก็จะไปถามราคากับพ่อค้า แทนที่จะมาถามชาวนาชาวไร่ การทำการเกษตรในสายตาเราเลยกลายเป็นทำอย่างจน เกษตรกรเริ่มขายที่นาที่ไร่มากขึ้นเพราะต้นทุนสูงรวมถึงตัวพ่อค้าคนกลางและนายทุน เลยคิดว่าเราจะนำความรู้ที่ตัวเองมีกลับมาช่วยพัฒนาเป็นโมเดลต้นแบบให้กับที่บ้านและชุมชนเพื่อแก้ไขปัญหาเหล่านั้นให้หมดไปให้ได้

หลังเกิดความคิดดังกล่าวได้เริ่มต้นกระบวนการพัฒนาชุมชนด้วยวิธีไหน

เราเริ่มต้นจากชนวนที่บ้านทำก่อน จากเดิมที่บ้านเคยทำนาข้าว ปลูกหอมหัวใหญ่และกระเทียม ก็เริ่มลองให้เขาปลูกพริก ข้าวโพด และพืชผักสวนครัวชนิดอื่นๆ เพื่อที่เขาจะมีรายได้ทุกวัน ส่วนเงินที่ได้จากการปลูกข้าวหอมแดง และกระเทียม ก็เป็นรายได้รายปีไปแทน ช่วงแรกๆ ที่ทำรู้สึกท้อมาก ด้วยความที่เขายังเด็กอยู่ ครอบครัวก็ยังไม่ค่อยเชื่อมั่นในตัวเรา แต่พอเขาเริ่มเห็นรายได้ที่เข้ามาเรื่อยๆ ก็เกิดเป็นความเชื่อมั่นในตัวเรามากกว่าเดิม

หลังจากนั้นก็จัดตั้งกลุ่มวิสาหกิจชุมชนผู้ผลิตพริกแห้งปลอดภัยเพื่อส่งออกและแปรรูปขึ้นมาในปี 2557 ด้วยสมาชิกเพียง 30 ราย เรามีเมล็ดพันธุ์ไปปลูกโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย ช่วยดูแลและจัดการ สนับสนุนเรื่องปุ๋ยเรื่องยาโดยหักค่าใช้จ่ายคืนในราคาถูกเมื่อถึงฤดูกาลช่วงเก็บเกี่ยวจนปัจจุบันเรายกระดับมาเป็นการปลูกพริกแปลงใหญ่ที่มีสมาชิกจำนวนกว่า 95 ราย มีการระดมหุ้นเพื่อใช้ปุ๋ยและยาาร่วมกัน เราวมกลุ่มกันเพื่อลดต้นทุนและเพิ่มรายได้ ถึงแม้ราคาขายผลผลิตจะเท่าเดิม แต่เราสามารถลดต้นทุนเพื่อเพิ่มผลผลิตได้ โดยตอนนี้เราสามารถทำพืชปลอดสารพิษได้แล้ว ต่อไปเราก็จะหาวิธีทำผลผลิตที่เป็นอินทรีย์

เมื่อก่อนรายได้เฉลี่ยของการปลูกข้าวจะอยู่ที่ประมาณปีละ 300,000 - 500,000 บาท แต่เมื่อหันมาปลูกพืชผักสวนครัว ทำให้เขามีรายได้มากขึ้นอย่างน้อยวันละประมาณ 1,000 บาท ช่วงนอกฤดูที่มีพืชผักไปขายเป็นจำนวนมากก็มีรายรับถึงวันละ 3,000 - 5,000 บาท เราทำให้ครอบครัวและคนอื่นๆ ได้เห็นประโยชน์ของการปลูกพืชผักสวนครัวที่ใช้พื้นที่เล็กน้อยแต่กลับสร้างมูลค่าได้อย่างมหาศาล

สร้างความเชื่อมั่นให้คนรอบข้างหรือคนในชุมชนยอมรับในตัวเราด้วยวิธีใด

เราเริ่มต้นจากการที่ครอบครัวไม่ยอมรับ เพราะจบการศึกษาในระดับปริญญาโท มีโอกาสได้ศึกษาต่อแต่ก็ตัดสินใจไม่ไป พอมีบริษัทเมล็ดพันธุ์ติดต่อมาเป็นจำนวนมากก็เลือกปฏิเสธอีก เพราะอยากกลับมาพัฒนากิจการของครอบครัวและชุมชน เรามีอุดมการณ์สูงเพราะมองว่าที่บ้านของเราก็มีทั้งพื้นที่และความพร้อม ทำไมเราต้องไปเป็นลูกน้องคนอื่นด้วย แต่สังคมนอกข้างหรือคนอื่น ๆ ก็กดดันพ่อแม่ว่าส่งเขาเรียนตั้งสูง แต่ให้ลูกกลับมาตากแดดลำบากหนักหนา ลูกคนอื่นเรียนจบไปเป็นอาจารย์นั่งอยู่ในห้องแอร์เย็นๆ ทำไมไม่ปล่อยให้ลูกตัวเองมาจับอบตากแดด แต่พอเราได้ทำสิ่งที่เราอยากทำด้วยความพยายามและความตั้งใจจริงๆ คนที่บ้านและชาวบ้านคนอื่นเขาก็เห็นผลมาตลอด จนทุกวันนี้ที่บ้านเขาก็ยอมรับในตัวเราเต็มที่ ไม่อยากให้เราไปไหนเลย อยากให้เราอยู่ดำเนินกิจการไปตลอด

เป้าหมายของตัวเองและกลุ่มวิสาหกิจชุมชนผู้ผลิตพริกแห้งปลอดภัยเพื่อส่งออกและแปรรูปคืออะไร

เราตั้งใจจะให้เกษตรกรในท้องถิ่นสามารถดำเนินกิจการได้อย่างยั่งยืนด้วยตัวเอง บางครั้งมีคนมาช่วยทำโครงการ พอโครงการจบทุกอย่างก็จบลง ขาดความต่อเนื่อง เราเอาความรู้กลับมาพัฒนาที่บ้านและชุมชนก็เพื่อความต่อเนื่องและเพื่อกระจายความรู้ เราให้แต่ละตำบลส่งตัวแทนมา 5 คนเพื่อมาเรียนรู้เรื่องการคัดพันธุ์ การแปรรูปและการตรวจสอบคุณภาพ โดยมีข้อกำหนดว่าเมื่อ 5 คนนี้เรียนกับเราจนจบคอร์สก็จะต้องนำความรู้ที่ได้กลับไปสอนชาวบ้านในตำบลคนอื่นๆ ให้ได้อีกคนละ 5 คน

เพื่อกระจายความรู้ที่มีให้แตกแขนงออกไปเรื่อยๆ เมื่อเราสามารถสอนคนเก่งๆ เพื่อไปส่งต่อความรู้ให้กับชาวบ้านคนอื่นได้เรื่อยๆ ชุมชนก็จะมีจำนวนบุคลากรในเครือข่ายที่ช่วยกระจายความรู้ให้กับชาวบ้านเพิ่มขึ้นเช่นกัน

มีความสุขกับสิ่งที่ได้ทำอยู่มากน้อยแค่ไหน

มีความสุขมาก เป็นความสุขที่เงินซื้อไม่ได้ เดิมทีหมู่บ้านเราค่อนข้างจะมีปัญหาการพนัน ชาวบ้านบางรายก็เริ่มขายที่ดินทำกิน เพราะไม่มีเงินใช้ ไม่รู้ว่าเอาพื้นที่ไปทำอะไร ไปทำอะไรต่ออย่างไร แต่พอเขาเริ่มมาทำกลุ่มวิสาหกิจกับเรา เขาก็เริ่มมีเงินใช้จ่ายในครอบครัว มีเงินไปไถ่ถอนที่ดินออกมาส่งลูกเรียนหนังสือ หรือใช้หนี้ ธ.ก.ส. (ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร) ได้ ที่สำคัญปัญหาทะเลาะเบาะแว้งในครอบครัวก็ลดน้อยลง ความตั้งใจนี้คืออุดมการณ์ที่เราอยากพัฒนาให้กับชุมชนที่เราอยู่อาศัยอยู่แล้ว ยิ่งได้เห็นผลลัพธ์ของสิ่งที่ทำก็ยิ่งมีความสุข ถึงแม้ว่าจะเหนื่อยมากแค่ไหนก็ตาม

มีวิธีการนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการทำการเกษตรหรือการจัดการอย่างไรบ้าง

เราใช้ระบบน้ำหยดให้น้ำผ่านน้ำ ระบบสปริงเกอร์ ระบบน้ำพุง ส่วนพันธุ์พืช เราก็มีการวิเคราะห์ปรับปรุงพันธุ์อยู่เสมอเพื่อให้ได้ผลผลิตตรงตามความต้องการของผู้ซื้อและผู้บริโภค นอกจากนี้เรื่องของการจัดการเราก็อาศัย Timer ในการตั้งเวลาทำให้ไม่ต้องไปนั่งเฝ้าหน้าแปลงทั้งวัน ส่วนเรื่องการนำสมาร์ตโฟนเข้ามาใช้ในการทำการเกษตร คาดว่าคงอีกไม่นาน เรามีเครื่องมือที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของผลผลิตเสมอ ส่วนเรื่องของการแปรรูป เราก็กำลังยื่นสิทธิบัตรพันธุ์พริกที่เป็นของชุมชนเราจำนวน 3 พันธุ์ ซึ่งทุกอย่างน่าจะเสร็จสิ้นเรียบร้อยภายในปีนี้

อยากให้ภาครัฐเข้ามาสนับสนุนส่งเสริมในด้านใดบ้าง

ถ้าเป็นไปได้ก็อยากให้ภาครัฐช่วยสนับสนุนเรื่องการปรับปรุงพันธุ์ ค่าใช้จ่ายด้านอุปกรณ์ เครื่องมือ รวมถึงสร้างโรงเก็บคัดแยกพันธุ์ที่ชัดเจน เพราะเมล็ดพันธุ์เป็นสิ่งที่สำคัญมากในการทำการเกษตร ทุกวันนี้เกษตรกรต้องซื้อเมล็ดพันธุ์จากเอกชนเป็นจำนวนมาก ซึ่งถือเป็นต้นทุนที่สูง เรามองว่าถ้าภาครัฐเลือกสนับสนุนงบประมาณกับภาคชุมชนต่างๆ ด้วยเกณฑ์การเลือกจากชุมชนหรือท้องถิ่นที่มีศักยภาพ งบประมาณที่มาสนับสนุนช่วยเหลือก็จะไม่เสียเปล่า

ถ้าคุณที่มีทักษะความสามารถตัดสินใจกลับไปช่วยพัฒนาท้องถิ่นของตัวเองมากขึ้นเรื่อยๆ ส่วนตัวคิดว่าส่งผลดีในแง่ใดบ้าง

เป็นสิ่งที่ดีมาก เพราะทุกวันนี้คนที่เรียนหรือจบการศึกษาด้านนี้ (การเกษตร) ไม่ได้นำมาใช้จริงๆ กลับกันคนที่ต้องทำงาน หรือต้องใช้ทักษะในส่วนนี้กลับเป็นคนที่ไม่เคยผ่านการศึกษา เราอยากเสนอให้ภาครัฐช่วยสนับสนุนทุนให้เด็กที่มีใจรักด้านการเกษตรได้ไปศึกษาเฉพาะทางไปเลย แล้วนำความรู้ที่ได้กลับมาพัฒนาชุมชนหรือหมู่บ้าน

“เอ็ม-สุรวุฒิ ศรีนาม” อดีตนักศึกษาปริญญาโทรัฐศาสตร์ ผู้ก่อตั้งเครือข่ายส่งเสริมธุรกิจการเกษตร “ปุณณเกษตร”

หลังจบการศึกษาระดับปริญญาโทคณะรัฐศาสตร์จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง “เอ็ม-สุรวุฒิ ศรีนาม” อีกหนึ่งเกษตรกรรุ่นใหม่จากยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ ตัดสินใจนำทักษะความสามารถและความตั้งใจที่มีของตนกลับมาสานต่อดำเนินธุรกิจรับซื้อผลผลิตทางการเกษตรของที่บ้าน แม้ว่าสุรวุฒิจะไม่ได้จบหลักสูตรการศึกษาทางการเกษตรเชิงลึกเช่นสุจิตรา แต่เจ้าตัวก็มีวิธีในการแสดงความรู้และ

มีส่วนร่วมพัฒนาชุมชนด้วยรูปแบบที่ต่างออกไป นั่นคือช่วงระยะเวลากว่า 3 ปีแล้วที่สุรวุฒิได้ก่อตั้ง “ปุณณเกษตร” (ก่อตั้งครั้งแรก 2557) เครือข่ายส่งเสริมเกษตรกรด้วยเจตนารมณ์และความตั้งใจจริงที่อยากจะยกระดับผลผลิตทางการเกษตรจากยางชุมน้อย เช่น พริก ต้นหอม และผักชี ไปสู่ตลาดสากลได้อย่างไม่เคอะเขิน

หันเหจากรัฐศาสตร์มาทำการเกษตรได้อย่างไร

เดิมที่คุณพ่อและคุณแม่ของผมทำธุรกิจทางการเกษตรอยู่แล้ว ครอบครัวเราเปิดโกดังรับซื้อผลผลิตทางการเกษตร โดยมีผลผลิตที่สำคัญๆ ในท้องถิ่นอย่างหอมแดงและพริกแห้ง ซึ่งหลังจากที่ผมจบการศึกษา ผมเห็นว่าที่บ้านเรามีพื้นฐานการทำธุรกิจทางการเกษตร เราก็อยากจะกลับมาสานต่อทำธุรกิจของที่บ้าน เพราะในชุมชนของคนรุ่นใหม่หันมาทำการเกษตรกันน้อยมากๆ ยิ่งบุคคลที่ทำการเกษตรด้วยความรู้เฉพาะทางยิ่งไม่มีเลย เราเห็นปรากฏการณ์ว่าอาชีพเกษตรกรกลายเป็นทางตัน ใครๆ ก็ไม่อยากให้ลูกหลานทำการเกษตร สุดท้ายชาวบ้านเหล่านั้นก็ขายที่ทำกินกันเยอะเลย ผมคิดว่าถ้าเราอยากช่วย

ให้ชุมชนและการเกษตรอยู่รอด เราก็ต้องเริ่มต้นด้วยการทำการเกษตรและธุรกิจเกษตรก่อน

ซึ่งธุรกิจการเกษตรเป็นเรื่องที่สำคัญ ถ้าเราทำการเกษตรเฉยๆ ปลูกเอง ขายเอง ชาวบ้านและชุมชนก็จะได้อะไรเลย แต่การที่เราทำการเกษตรด้วยการส่งเสริมด้านเมล็ดพันธุ์และหาช่องทางตลาดให้ ชาวบ้านเขาก็จะมีอาชีพทำมาหากินเพิ่มขึ้น มีรายได้เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ที่เป็นคนรุ่นใหม่เขาก็จะมีทางเลือกได้ ผมจึงเริ่มต้นด้วยการสนับสนุนให้ชาวบ้านปลูกพริกเขียวและหาตลาดส่งออกไปยังประเทศมาเลเซียในปี พ.ศ. 2557

หลังจากที่ก่อตั้งในปี พ.ศ. 2557 ปุณณเกษตร ดำเนินธุรกิจอย่างไรบ้าง

ปุณณเกษตรคือธุรกิจส่งออกพืชผลทางการเกษตร เช่น พริก ต้นหอม ผักชี ไปยังต่างประเทศ โดยเราลงทุนให้เมล็ดพันธุ์กับชาวบ้าน ในการนำไปปลูกและรับซื้อผลผลิตทางการเกษตร ธุรกิจของผม จะแยกออกมาจากคุณพ่อและแม่ เราดำเนินการด้วยตัวเองทั้งหมด โดยมีคอนเนกชันจากพ่อแม่มาสร้างความเชื่อมั่นจากชาวบ้านผู้ขาย ผลผลิตทางการเกษตร แต่ในส่วนการบริหาร ทุกกระบวนการเป็นหน้าที่ของเราหมด ไล่ตั้งแต่เริ่มเอาเมล็ดพันธุ์ไปลง ติดต่อกับตลาด และเยี่ยมเยียนแปลง เรามีการจัดอบรมในระดับหมู่บ้าน โดยเชิญ นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง มาให้ความรู้กับเกษตรกรในเครือข่าย เพราะความตั้งใจของเราจริงๆ คือช่วยเหลือชาวบ้านเกษตรกรและสานต่อธุรกิจที่บ้าน ปัญหอย่างหนึ่งที่เห็นได้ชัดของการทำการเกษตรคือการไม่มีตลาดรองรับ การพัฒนามาตรฐานทางการเกษตรจึงเป็นไปได้อย่าง ทั้งๆ ที่เกษตรกรบ้านเราเก่งมาก

ส่วนในปีนี้ปุณณเกษตรตั้งใจจะลดจำนวนสมาชิกให้น้อยลงเพื่อเบนเข็มตลาดเป้าหมายจากตลาด Mass ไปเป็นตลาด Premium เปลี่ยนตัวเองให้เป็นฟาร์มเกษตรที่ผลิตสินค้าที่ได้รับมาตรฐานความปลอดภัยจริงๆ เพื่อที่เราจะควบคุมมาตรฐานและความปลอดภัยของผลผลิตได้ง่ายขึ้น แต่สำหรับเป้าหมายระยะยาวคือการเพิ่มจำนวนเกษตรกรรุ่นใหม่ อายุน้อยๆ เข้ามาช่วยพัฒนาวงการเกษตร

จบการศึกษาด้านรัฐศาสตร์มา แสดงว่าช่วงแรกๆ ยังไม่มีความรู้เรื่องการเกษตรหรือเปล่า

องค์ความรู้วิชาการด้านการเกษตรเราไม่ค่อยมีครับ เช่นเดียวกับภาคปฏิบัติ เพราะพื้นที่เราประกอบอาชีพค้าขาย ผมเริ่มต้นสั่งสมความรู้ด้วยการอ่านหนังสือคู่มือการปลูกพืช ไรศและแมลงที่ได้จากการซื้อเมล็ดพันธุ์ ประกอบกับผมได้เข้าไปศึกษาความรู้จากเครือข่ายเกษตรกรผู้ปลูกพริกและพืชผักเศรษฐกิจ Facebook ถึงแม้ว่าสายวิชาความรู้ที่เล่าเรียนมาจะไม่ตรงกับสิ่งที่เราทำในทุกวันนี้ แต่เราก็ได้ทักษะกระบวนการในการเรียนรู้และการค้นคว้าหาข้อมูล การต่อยอดความรู้ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ มาใช้ประกอบอาชีพ

นั่นแสดงว่าเราเอาความรู้ที่ศึกษามาไปส่งต่อให้กับชาวบ้านเพื่อพัฒนาผลผลิตให้ดีขึ้น ตรงกับความ ต้องการของตลาดได้

ใช่ครับ เมื่อก่อนเกษตรกรส่วนใหญ่อาจจะไม่มีทักษะที่เกิดจากการลองผิดลองถูก แต่เขาก็มาเปลี่ยนหลักคิดให้กับเขา ด้วยการเผยแพร่ความรู้ที่ศึกษามา เช่น ผลผลิตกลายเป็นโรค จะมีวิธีในการจัดการมันอย่างไร เรามีการจัดอบรมที่บ้านของเรา หรือตามหมู่บ้านที่เราส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกพืชผล ซึ่งก็ได้ผลเพราะชาวบ้านก็ได้ความรู้เรื่องการจัดการและโรคของพืชมากขึ้น

ผมเองมีความสุขมากๆ เราได้เห็นคนใกล้ตัวเช่นญาติๆ มีรายได้เพิ่มขึ้น เคยมีคุณลุงเกษตรกรที่บอกผมว่าเขามีเงินส่งลูกเรียนหนังสือเพราะมาปลูกพริกกับผม เพราะพริกเป็นพืชที่มีรอบการเก็บเกี่ยวที่ต่างจากข้าว เดิมที่เขาอาจจะมียาได้เป็นรายปี แต่การปลูกพริกก็ช่วยให้เขามีช่องทางรายได้ที่เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ผมก็เป็นวิทยากรให้กับงานจับคู่ธุรกิจเกษตรอินทรีย์ให้กับสำนักงานการเกษตรซึ่งมีแผนว่ากำลังจะจัดทั่วประเทศอีกด้วย และเกษตรกรก็ได้ประโยชน์มากเพราะที่ผ่านมา

ไม่เคยมีพื้นที่ให้ตัวเกษตรกรและผู้ซื้อได้แลกเปลี่ยนข้อมูลกัน สิ่งเหล่านี้ล้วนทำให้ผมรู้สึกภูมิใจกับสิ่งที่ได้ทำลงไป

โดยส่วนตัว คิดว่าภาครัฐจะเข้ามาช่วยส่งเสริม การเกษตรด้านใดได้บ้าง

ประการแรกเลย คือส่งเสริมเรื่องการพัฒนาการผลิต การบริหารจัดการองค์ความรู้ ประการถัดมาควรจะช่วยพัฒนาเรื่องการตลาด เพราะภาคการเกษตรของไทยค่อนข้างจะเป็นตลาดที่ไม่เป็นระบบ ทำให้เกษตรกรไม่สามารถจัดการสิ่งต่างๆ ได้ด้วยตัวเอง เพราะอำนาจส่วนใหญ่ตกอยู่ในมือพ่อค้าแม่ค้าและภาคธุรกิจต่างๆ ส่วนประเด็นสุดท้ายคือการดูแลปกป้องผลประโยชน์ของเกษตรกร โดยโจทย์สำคัญคือการป้องกันการถูกตลาดต่างประเทศแย่งพื้นที่

นำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยเหลือในการทำการเกษตร ด้วยวิธีใดบ้าง

ปัจจุบันผมทำงานร่วมกับ สวทช. (สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ) และ iTAP (โครงการสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีของอุตสาหกรรมไทย) ในการจัดทำระบบติดตามการทำ การเกษตรในโครงการสนับสนุนเทคโนโลยีและนวัตกรรม จุดเริ่มต้นเกิดจากปีที่แล้วที่ผมได้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานด้านพริกและพืชผักเศรษฐกิจแห่งชาติ สภาเกษตรกรแห่งชาติ เลยมีโอกาสได้พูดคุยกับ iTAP ว่าเราจะมีโอกาสช่วยยกระดับผลผลิตทางการเกษตรด้วยวิธีใดได้บ้าง จึงเกิดเป็นโครงการนี้ขึ้นมา

ตอนนี้เรากำลังพัฒนาให้ซอฟต์แวร์ที่วากลายเป็นแอปพลิเคชัน สำหรับช่วยควบคุมติดตามการปลูกพริกที่ใช้ได้จริง ต่อไปเกษตรกรก็สามารถเลือกแผนการปลูกพริกตามแต่ละฤดูกาลได้ มีข้อมูลเรื่องการกำจัดโรคและแมลงให้ได้ศึกษา โดยปัจจุบันสามารถพัฒนาระบบไปได้มากกว่า 50% แล้ว คาดว่าไม่เกินกลางปีหน้าก็จะเปิดให้ใช้บริการได้

นอกจากพริก ผลไม้ก็ยังเป็นผลผลิตที่ขึ้นชื่อของจังหวัดศรีสะเกษ ผมเลยชวนทาง iTAP และติดต่อไปยังสำนักงานเกษตรจังหวัดศรีสะเกษเพื่อเริ่มโปรเจกต์ประยุกต์แอปพลิเคชันดังกล่าวไปใช้กับผลไม้ซึ่งทาง iTAP ก็ก็นำโดรนและโรบอตพ่นยามาช่วยทดลองในการทำการเกษตรของชาวบ้านในท้องถิ่นด้วย

นี่คือตัวอย่างของเกษตรกรรุ่นใหม่ที่น่าความรู้ ความสามารถ และทักษะ ที่ตัวเองมีกลับไปพัฒนาบ้านเกิดเมืองนอนได้อย่างมีประโยชน์และเกิดประสิทธิภาพ ทั้งยังช่วยให้ชาวบ้านในละแวกใกล้เคียงได้พัฒนาความสามารถในการประกอบอาชีพและส่งเสริมให้พวกเขามีช่องทางในการเลี้ยงดูปากท้องของตัวเองและคนในครอบครัวด้วยเช่นกัน และเช่นเดียวกัน หลักการของ “คนกล้าคืนถิ่น” คือหลักการง่ายๆ ที่แสดงให้เห็นว่าความสุขของกลุ่มคนรุ่นใหม่บางกลุ่ม คือการได้เห็นความเจริญงอกงามและกระบวนการพัฒนาที่ดีของถิ่นฐานบ้านเกิดนั่นเอง

สนใจติดตามรายละเอียดความเคลื่อนไหวของคนกล้าฯ ได้ที่ <https://www.facebook.com/konglakuentin>

เอสเอ็มอีไทยยุค 4.0

เมื่อโลกเปลี่ยน ถึงเวลาธุรกิจต้องปรับ

ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมหรือเอสเอ็มอีไทยกำลังเผชิญความท้าทายรอบด้าน ทั้งสภาพเศรษฐกิจฝืดเคือง สมรรถภูมิการแข่งขันบนตลาดไร้พรมแดน และยังคงต้องปรับตัวให้ทันกับเศรษฐกิจในยุคดิจิทัล แม้ว่าเทคโนโลยีสมัยใหม่จะเปิดโอกาสให้คนจับจ่ายซื้อขายสะดวกรวดเร็วมากขึ้น มีช่องทางหลากหลายให้เลือกซื้อขายสินค้าและบริการ ผู้ประกอบการก็ยิ่งต้องแข่งขันกันตอบสนองความต้องการผู้บริโภคแบบวินาทีต่อวินาที ส่วนธุรกิจ

ที่ปรับตัวไม่ทันก็ต้องดิ้นรนเอาตัวรอดไม่ให้สูญเสียโอกาสหรือต้องปิดตัวไปในที่สุด

ขณะที่เอสเอ็มอีไทยเป็นกำลังสำคัญของการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ รัฐบาลจึงให้ความสำคัญกับการปรับตัวของเอสเอ็มอีเป็นอย่างยิ่ง โดยได้พยายามกระตุ้น ผลักดัน และให้ความรู้กับเอสเอ็มอีไทย ซึ่งเป็นเสมือนการติดอาวุธให้ก้าวสู่ยุค 4.0 อย่างเข้มแข็งผ่านโครงการต่างๆ

Digital Marketing 4.0

ฝ่าทลายรั้วสู่ศึกดิจิทัล

แม้ว่าการตื่นตัวเรื่องการเปลี่ยนผ่านสู่ยุคดิจิทัลจะเป็นเรื่องที่ดี แต่เชื่อว่าทุกธุรกิจจะต้องเดินตามรอยกันหรือปรับมาใช้กลยุทธ์การตลาดแบบเดียวกันเสมอไป เพราะแต่ละธุรกิจย่อมมีโจทย์และกลุ่มเป้าหมายแตกต่างกัน มีธุรกิจจำนวนไม่น้อยที่ลงทุนไปกับกาโฆษณาบนโซเชียลมีเดียโดยไม่ได้ศึกษาพฤติกรรมของกลุ่มลูกค้าก่อน กลายเป็นว่าได้ผลลัพธ์ไม่คุ้มค่ากับการลงทุน

ข้อมูลจากสำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) หรือ ซิป้า (SIPA) ระบุว่าผู้ประกอบการเอสเอ็มอีส่วนใหญ่ในปัจจุบันยังไม่สามารถใช้นวัตกรรมและซอฟต์แวร์ในการบริหารจัดการธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะขาดความรู้ความเข้าใจและทักษะแบบบูรณาการ หรือพูดอีกอย่างก็คือ ยังไม่รู้ว่าจะใช้เครื่องมือไหน เมื่อไร และใช้อย่างไร ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดนั่นเอง

ผู้ประกอบการไทยสามารถเรียนรู้การทำการธุรกิจดิจิทัลได้อย่างไรบ้าง

1. เรียนรู้การทำ E-Business แบบครบวงจร

สำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติฯ ได้จัดทำโครงการพัฒนาผู้ประกอบการเข้าสู่ระบบการค้าแบบดิจิทัลสู่ภาคอุตสาหกรรม (Business Transformation to Digital Economy) โดยจับมือกับ 8 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านเศรษฐกิจของประเทศ เพื่อให้ผู้ประกอบการใช้เทคโนโลยีมาแก้ปัญหาและต่อยอดทางธุรกิจออนไลน์ (E-Business) ได้ตรงตามที่ต้องการ หรือสร้างรูปแบบการแลกเปลี่ยนซื้อขายหรือ Business-to-Business (B2B) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตั้งแต่การทำธุรกิจขั้นพื้นฐานไปจนถึงการสร้างห่วงโซ่อุปทาน (E-Supply Chain) เช่น การทำแคตตาล็อกออนไลน์ (E-Catalog), ช่องทางการซื้อขายในรูปแบบอีคอมเมิร์ซ (E-Commerce), ระบบเบิกวัสดุออนไลน์ (E-Inventory), ระบบใบแจ้งค่าบริการทางเมล (E-Invoice), ระบบสินค้าสินค้าออนไลน์ (Stock Online), การชำระเงินออนไลน์ (E-Payment)

2. ต่อยอดธุรกิจและอุตสาหกรรมด้วยข้อมูล

เมื่อผู้คนหันมาทำธุรกรรมและกิจกรรมต่างๆ บนโลกออนไลน์มากขึ้นทำให้เกิดข้อมูลมากมายมหาศาล ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะเป็นกุญแจสำคัญที่ช่วยให้เจ้าของธุรกิจไขความต้องการของผู้บริโภคและพัฒนาธุรกิจให้โดดเด่นกว่าคู่แข่งได้ในอนาคต ปัจจุบันสำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติฯ ได้เปิดให้ผู้ประกอบการสามารถใช้บริการอีคอมเมิร์ซในโครงการส่งเสริมการจัดเก็บฐานข้อมูลกลางสินค้า (Encouragement Project Of “Trusted Source of Product information Data Pool”) และนำข้อมูลไปใช้บริหารจัดการข้อมูลสินค้าได้ถูกต้องและต่อยอดพัฒนาอุตสาหกรรมอื่นๆ โดยไม่ต้องจัดเก็บข้อมูลซ้ำซ้อน และยังได้รับการยอมรับตามมาตรฐานสากล

3. เข้าถึงผู้บริโภคทุกช่องทางแบบ Omnichannel

ผู้ประกอบการจะแข่งขันกับคู่แข่งในตลาดโลกได้ก็ต่อเมื่อสนใจการเปลี่ยนแปลง และนำเทคโนโลยีที่ “ใช่” มาเสริมประสิทธิภาพของธุรกิจ เลือกลงทุนซอฟต์แวร์ที่มีประโยชน์และถูกลิขสิทธิ์ เช่น เชื่อมโยงช่องทางการจำหน่าย การติดต่อสื่อสาร และการบริการต่างๆ เข้าด้วยกัน เพื่อเพิ่มโอกาสการขาย และสร้างประสบการณ์ที่ดีกับลูกค้าในทุกจุดของการสื่อสาร

5 ขั้นตอนสู่การพลิกโฉมองค์กรให้เป็นดิจิทัลเต็มรูปแบบ

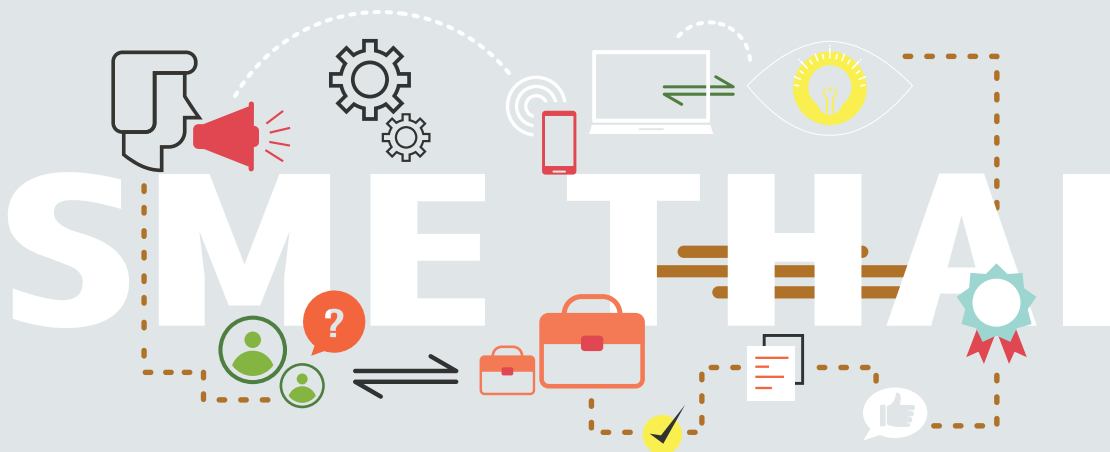
นอกจากเรื่องของกลยุทธ์การทำตลาดแล้ว ธุรกิจเอสเอ็มอีไทย จะฝ่ากระแสการเปลี่ยนแปลงได้ต้องกล้าเปลี่ยนแปลงตัวเองให้เป็น ธุรกิจดิจิทัลอย่างแท้จริงด้วย โดยเริ่มจากวางแผนการทำงานหลัก แบบดิจิทัล ให้สามารถดำเนินธุรกิจได้แบบเรียลไทม์และใช้ข้อมูล เชิงลึกในการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการตัดสินใจ เพื่อเพิ่ม ผลผลิตและผลกำไรได้อย่างแม่นยำมากขึ้น ที่สำคัญ ความรอบ

ประสพการณ์ที่ดีให้กับลูกค้า ผ่านการบริการช่องทางที่หลากหลาย เปิดโอกาสให้พนักงานเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น สร้างเครือข่าย ความร่วมมือกับผู้ผลิตและตลาด และใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามา ช่วยในการทำงานขั้นพื้นฐาน ขั้นตอนเหล่านี้จะช่วยติดอาวุธให้ ธุรกิจไทยมีโอกาสอยู่รอดและประสบความสำเร็จในยุคดิจิทัล มากยิ่งขึ้น

(ข้อมูลจาก www.depa.or.th/th/article/5-สิ่งที่ต้องทำเพื่อก้าวสู่ดิจิทัลเอสเอ็มอี depa.or.th)

ทำไมเอสเอ็มอีไทยต้องปรับตัว?

สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลหยิบยกผลการศึกษาคจากไอทีซีและเอสเอพีมาประกอบการอธิบายความสำคัญของการปรับตัวของภาคธุรกิจในยุคดิจิทัลว่า เกือบ 1 ใน 3 ของผู้นำธุรกิจเอสเอ็มอีในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกใช้เวลาส่วนมากไปกับการบริหารจัดการการปฏิบัติงาน แทนที่จะวางแผนการเติบโตทางธุรกิจ และมากกว่าครึ่งของผู้นำธุรกิจในภูมิภาคนี้ ยังไม่ได้ให้ความสำคัญกับการเปลี่ยนแปลงสู่ระบบดิจิทัลเป็นอันดับแรก (ข้อมูลจาก www.depa.or.th/th/article/5-สิ่งที่ต้องทำเพื่อก้าวสู่ดิจิทัลเอสเอ็มอี depa.or.th)

เอสเอ็มอีไทยเป็นกำลังสำคัญของการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยในปัจจุบัน จากสัดส่วนของธุรกิจเอสเอ็มอีที่มีมากถึง 2.78 ล้านราย โดยแบ่งเป็นเอสเอ็มอีในระบบ 1.9 ล้านราย ที่เหลือเป็นเอสเอ็มอีนอกระบบ ที่สำคัญ ธุรกิจเอสเอ็มอีทำให้เกิดการจ้างงานสูงถึง 11.7 ล้านคน แต่กลับกลายเป็นว่ามีเอสเอ็มอีไม่ถึง 20% ที่อยู่รอดและเติบโตต่อไปได้ ส่วนหนึ่ง เพราะไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนในการพัฒนาและขยายกิจการให้เติบโตตามความต้องการของผู้บริโภค ยิ่งไปกว่านั้น อุปสรรคสำคัญที่ภาคธุรกิจโดยเฉพาะกิจการเก่าแก่กำลังเผชิญก็คือ การปรับตัวไม่ทันกับยุคสมัย เพราะขาดความรู้ ความเข้าใจด้านเทคโนโลยีและกลยุทธ์การทำตลาดแบบดิจิทัล เจ้าของธุรกิจหรือผู้ประกอบการส่วนใหญ่ยังคิดแบบเก่าและใช้วิธีการแบบเดิมในการทำธุรกิจ ทำให้ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคและตลาดได้ตรงจุด สิ่งที่น่ากังวลตามมาก็คือธุรกิจไทยจะไม่เพียงตกอยู่ในภาวะปลาใหญ่กินปลาเล็ก แต่ยังไม่สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ และอาจเสียเปรียบบริษัทต่างชาติซึ่งมีความพร้อมทั้งด้านเงินทุน เทคโนโลยี และกำลังคน ในสมรรถนะธุรกิจทางออนไลน์และออฟไลน์

นี่คือโอกาสครั้งสำคัญที่ผู้ประกอบการรุ่นใหม่จะต้องเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ๆ และรู้จักใช้นวัตกรรมให้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาธุรกิจให้อยู่รอดและยืนระยะได้ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงที่ไม่หยุดนิ่ง

พ.ร.บ. จัดตั้งบริษัทคนเดียว ตอบโจทย์โลกธุรกิจยุคใหม่

รัฐบาลเดินหน้าเร่งปรับกฎระเบียบเอื้อให้บุคคลเพียงคนเดียวสามารถดำเนินการจัดตั้งบริษัทจำกัดได้ มุ่งตอบโจทย์การค้ายุคใหม่ที่ต้องการความคล่องตัวในการดำเนินธุรกิจมากขึ้น

ปัจจุบันรูปแบบการดำเนินธุรกิจและการค้าทั่วโลกมีความเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วตามความต้องการของผู้บริโภคและการเกิดขึ้นมาของเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ ทำให้ผู้ที่เป็นเจ้าของกิจการในโลกธุรกิจยุคใหม่ไม่ได้อยู่ในรูปแบบของนักธุรกิจแบบเดิมๆ อีกต่อไป หากแต่จะกลายเป็นกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่มีแนวคิดสร้างสรรค์ หรือกลุ่มนักประดิษฐ์สินค้าและบริการรูปแบบใหม่ๆ ที่ตอบสนองความต้องการการใช้ชีวิตยุคใหม่ ดังที่เห็นได้จากการเกิดขึ้นของธุรกิจสตาร์ทอัพที่กลายเป็นกระแสไปทั่วโลก อาทิ Dropbox ผู้ให้บริการรับเก็บข้อมูลดิจิทัลขนาดใหญ่, Snapchat แอปพลิเคชันที่ให้บริการการแบ่งปันรูปในสังคมออนไลน์ และ Airbnb ผู้ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการแบ่งปันที่พัก เป็นต้น

รัฐบาลโดยกระทรวงพาณิชย์ตระหนักถึงความจำเป็นการเร่งปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบให้สอดคล้องกับความต้องการของธุรกิจที่เกิดขึ้นด้วยการผลักดันร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งบริษัทคนเดียว พ.ศ. ... เพื่อให้การจัดตั้งบริษัทมีความคล่องตัวมากขึ้น โดยสามารถใช้บุคคลเพียงคนเดียวจัดตั้งเป็นนิติบุคคลได้ ทั้งนี้ ร่างกฎหมายดังกล่าวผ่านความเห็นชอบจากที่ประชุมคณะรัฐมนตรีแล้วเมื่อ 24 มกราคม 2560 และกำลังอยู่ในขั้นตอนการพิจารณาร่างกฎหมายโดยคณะกรรมการกฤษฎีกา ก่อนเสนอให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.)

การผลักดันร่างกฎหมายดังกล่าวนับเป็นการสนับสนุนนโยบายของรัฐบาลในด้านการส่งเสริมธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) สนับสนุนการจัดตั้งธุรกิจสตาร์ทอัพ และสอดคล้องกับแนวทางการยกระดับความง่ายในการดำเนินธุรกิจ (Ease of Doing Business) ของธนาคารโลก เนื่องจากที่ผ่านมาพบปัญหาว่าการจัดตั้งบริษัทตามกฎหมายที่บังคับใช้อยู่ซึ่งกำหนดให้การจัดตั้งนิติบุคคลต้องมีผู้ถือหุ้นไม่ต่ำกว่า 3 คนนั้น ไม่ตอบสนองความต้องการของภาคธุรกิจ

ข้อมูลการสำรวจของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ระบุว่า ปัจจุบันบริษัทที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลประมาณ 4 แสนราย มีสัดส่วนของผู้ถือหุ้นใหญ่ที่มากกว่า 90% คิดเป็น 82% ของบริษัททั้งหมด ขณะเดียวกัน บุคคลที่ถือหุ้นในบริษัทมากกว่า 50% มีจำนวนมากถึง 98% ของบริษัททั้งหมด จึงเท่ากับว่าปัจจุบันแนวโน้มจัดตั้งบริษัทคนเดียวกำลังเป็นทิศทางการดำเนินธุรกิจมากขึ้น ทว่ากฎหมายและกฎระเบียบที่มีอยู่กลับไม่เอื้อต่อความต้องการดังกล่าว

แนวทางการดำเนินการของไทยยังนับเป็นการตอบรับต่อทิศทางการค้าโลกยุคใหม่ที่สำคัญต่อความคล่องตัวในการดำเนินธุรกิจ เนื่องจากปัจจุบันมีประเทศที่มีกฎหมายตั้งนิติบุคคลโดยบุคคลเพียงคนเดียวแล้ว 12 ประเทศ ได้แก่ อังกฤษ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น สิงคโปร์ เวียดนาม อินเดีย นิวซีแลนด์ แคนาดา อิตาลี จีน เยอรมนี และเนเธอร์แลนด์ ส่วนมาเลเซียกำลังอยู่ในขั้นตอนการศึกษา

นอกจากนี้ ร่าง พ.ร.บ. จัดตั้งบริษัทคนเดียว พ.ศ. ... ยังเป็นการส่งเสริมให้กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจ SME สามารถเข้าสู่ระบบการค้าได้ง่ายขึ้น เนื่องจากปัจจุบัน SME ที่มีอยู่ในประเทศกว่า 2.6 ล้านราย ยังไม่ได้จดทะเบียนจัดตั้งเป็นนิติบุคคล ทำให้รัฐบาลไม่มีข้อมูลเพื่อใช้วางแผนเพื่อให้ความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจและการค้าได้อย่างตรงกลุ่มเป้าหมายและมีประสิทธิภาพ

สาระสำคัญของร่าง พ.ร.บ. จัดตั้งบริษัทคนเดียว พ.ศ. ...

- กำหนดความเป็นนิติบุคคลของบริษัทที่จัดตั้งโดยบุคคลคนเดียว และสิ่งที่บริษัทต้องปฏิบัติ เช่น การจัดให้มีป้ายชื่อที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ การแสดงชื่อ ที่ตั้งสำนักงาน และเลขทะเบียนบริษัท ไว้ในจดหมายประกาศ ใบส่งของ และใบเสร็จรับเงิน
- กำหนดเกี่ยวกับคุณสมบัติของเจ้าของบริษัท วิธีการในการจดทะเบียนจัดตั้งบริษัทโดยบุคคลคนเดียว

ข้อบังคับของบริษัทและการจัดตั้งสำนักงานสาขา

- กำหนดให้เจ้าของบริษัทต้องมีสัญชาติไทย และไม่เคยต้องโทษจำคุกตามคำสั่งศาลถึงที่สุด หรือถูกเปรียบเทียบปรับในความผิดฐานให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน หรือร่วมประกอบธุรกิจในลักษณะลงทุน แทนคนต่างด้าว เว้นแต่พ้นโทษแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี
- กำหนดให้เจ้าของบริษัทอาจแต่งตั้งตนเองหรือบุคคลอื่น ตั้งแต่หนึ่งคนขึ้นไปเป็นกรรมการ เพื่อบริหารจัดการตามข้อบังคับบริษัท
- กำหนดให้การจ่ายเงินปันผลต้องจ่ายจากเงินกำไรเท่านั้น หากมียอดขาดทุนสะสมอยู่ห้ามมิให้จ่ายเงินปันผล และต้องจัดสรรกำไรประจำปี ส่วนหนึ่งไว้เป็นทุนสำรองไม่น้อยกว่า 5% ของกำไรสุทธิประจำปี จนกว่าทุนสำรองนี้จะมีจำนวนไม่น้อยกว่า 10% ของทุนจดทะเบียน

ผลงานวิจัย ฝีมือคนไทยที่คว้ารางวัลจากเวทีนานาชาติ

งานวิจัยและนวัตกรรมนับเป็นรากฐานสำคัญที่จะนำพาประเทศไทยไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน และสามารถพึ่งพาตนเองได้โดยไม่ต้องหยิบยืมความช่วยเหลือจากประเทศอื่นใด

ที่ผ่านมา แม้ประเทศไทยจะมีนักวิจัยที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญและทำงานศึกษาวิจัยเป็นจำนวนมาก แต่หลายโครงการกลับไม่ได้รับการเผยแพร่จนนำไปสู่ความสนใจในวงกว้าง ส่งผลให้งานวิจัยเหล่านั้นถูกเก็บไว้ในลิ้นชักโดยไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์หรือต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้

ด้วยความตั้งใจที่จะแก้ปัญหานี้ รัฐบาลจึงมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) นำคณะนักประดิษฐ์ / นักวิจัยไทยเข้าร่วมประกวดและนำเสนอในงาน “45th International Exhibition of Inventions Geneva” ซึ่งถือเป็นงานจัดประกวดสิ่งประดิษฐ์ระดับนานาชาติที่สำคัญที่สุดในโลกแห่งหนึ่ง ในระหว่างวันที่ 29 มีนาคม ถึง 2 เมษายน 2560 ที่ผ่านมา ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส โดยมีนักวิจัยชั้นนำจากทั่วโลกนำผลงานส่งเข้าประกวดและจัดแสดงกว่า 1,000 ผลงาน จากทั้งหมด 45 ประเทศ

นับเป็นเรื่องน่ายินดีเป็นอย่างยิ่ง ที่ในปีนี้นักประดิษฐ์ / นักวิจัยจากไทยสามารถคว้ารางวัลสูงสุดของงาน หรือรางวัล “Grand Prix” (Grand Prix du Salon International des Inventions de Genève) มาครองได้เป็นผลสำเร็จ อีกทั้งยังคว้ารางวัลพิเศษ “Special Prize (On Stage)” จากกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งสหพันธรัฐรัสเซีย (Ministry of Science and Technology of Russia) จากผลงาน “การตรวจคัดกรองผู้ป่วยโรคเบาหวานขึ้นจอตาอย่างอัตโนมัติจากภาพถ่ายจอตาบนสมาร์ตโฟน” โดย รองศาสตราจารย์ ดร.จตุรงค์ ตันติบัณฑิต แห่งคณะวิศวกรรมศาสตร์ ร่วมกับ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ นอกจากนี้ยังมีผลงานวิจัยและสิ่งประดิษฐ์อีกหลายชิ้นที่สามารถสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศไทยในเวทีนานาชาติได้ และนี่คือตัวอย่างความสำเร็จของผลงานจากนักวิจัยชาวไทยที่ชาวโลกให้การยอมรับ

รางวัล Grand Prix

(Grand Prix du Salon International des Inventions de Genève)

และรางวัล Special Prize (On Stage)

ผลงาน : “การตรวจคัดกรองผู้ป่วยโรคเบาหวานขึ้นจอตาอย่างอัตโนมัติจากภาพถ่ายจอตาบนสมาร์ตโฟน”

โดย รองศาสตราจารย์ ดร.จาดุรงค์ ตันติบัณฑิต

แห่งคณะวิศวกรรมศาสตร์ ร่วมกับ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ผลงานการพัฒนา DeepEye เป็นการนำใช้ขั้นตอนวิธีการเรียนรู้เชิงลึก (Deep Learning) ซึ่งเป็นเทคนิคหนึ่งในปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence) ที่มีความถูกต้องแม่นยำสูงมาก โดยทำการพัฒนาให้สามารถใช้งานง่ายในรูปแบบแอปพลิเคชันบนสมาร์ตโฟนเชื่อมต่อเข้ากับกล้องถ่ายภาพจอตาแบบพกพา รุ่นใดก็ได้ โดยสามารถตรวจคัดกรองผู้ป่วยเบาหวานได้อย่างรวดเร็ว และให้ความถูกต้องแม่นยำเทียบเท่าจักษุแพทย์

นอกจากนี้ DeepEye ยังสามารถตรวจคัดกรองและจำแนกภาพถ่ายจอตาออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ คือ ปกติ (Normal), มีเบาหวานขึ้นจอตา (Diabetic Retinopathy: DR) และเป็นโรคอื่นๆ (Other Diseases) ยิ่งไปกว่านั้น หากตรวจพบว่าเป็นเบาหวานขึ้นจอตา DeepEye ยังสามารถระบุระดับความรุนแรงของโรคออกเป็น 4 ระดับได้อย่างถูกต้องแม่นยำ จำแนกได้เป็น ระดับเล็กน้อย (Mild Non-proliferative Diabetic Retinopathy:

Mild NPDR), ระดับปานกลาง (Moderate Non-proliferative Diabetic Retinopathy: Moderate NPDR), ระดับรุนแรง (Severe Non-proliferative Diabetic Retinopathy: Severe NPDR) และระดับรุนแรงมีเส้นเลือดเกิดใหม่ (Proliferative Diabetic Retinopathy: PDR) ซึ่งถือเป็นระยะที่อันตรายมาก

ทั้งนี้ DeepEye สามารถใช้งานได้ง่ายโดยบุคลากรสาธารณสุขหรือบุคลากรที่ได้รับการฝึกฝน โดยสามารถใช้สนับสนุนแพทย์ในการตรวจคัดกรองผู้ป่วยที่เป็นโรคเบาหวานขึ้นจอตาได้อย่างถูกต้องแม่นยำ ก่อนที่จะส่งต่อไปยังจักษุแพทย์เพื่อทำการรักษาในขั้นตอนต่อไป ทั้งยังช่วยในการลดความเหลื่อมล้ำด้านการเข้าถึงบริการสาธารณสุขระหว่างประชาชนในเมืองใหญ่และชุมชนห่างไกลได้เป็นอย่างดี

รางวัลเหรียญทองเกียรติยศ

(Gold Medal with Congratulations of Jury)

ผลงาน : “SMART 3T Speed Dx for SMART Farm”

โดย รองศาสตราจารย์ ดร.โกสุม จันทรศิริ

แห่งคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

SMART 3T Speed Dx for SMART Farm เป็นผลงานการจัดทำชุดทดสอบสั่งตัดซึ่งสามารถตรวจดีเอ็นเอของเชื้อที่ก่อให้เกิดโรคบนแผ่นทดสอบแบบแถบได้ 3 ชนิดในเวลาเดียวกัน โดยชุดทดสอบที่มีความจำเพาะสูง ใช้งานง่าย ประมาณการใช้เวลาทั้งกระบวนการ

1 ชม. ใช้งานโดยการเชื่อมต่อเข้ากับระบบแอปพลิเคชันบนมือถือซึ่งสามารถอ่านผล วิเคราะห์ผล ประมวลผล และส่งข้อมูลจากพื้นที่ระบาดสู่ศูนย์กลางได้ทันที โดยสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการป้องกันรักษา และควบคุมการระบาดของโรคได้อีกด้วย

รางวัลเหรียญทองเกียรติยศ

(Gold Medal with Congratulations of Jury)

**ผลงาน : “ศักยภาพของน้ำมันรำข้าว
ที่มีแกมมาออโรซานอล 18,000 ppm
ในการเสริมการรักษามะเร็ง”**

โดย รองศาสตราจารย์ ปภาวดี คล่องพิทยาพงษ์

แห่งคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย

ผลงานนี้ได้แนวคิดมาจากประโยชน์ของน้ำมันรำข้าวทั่วไปที่ใช้สำหรับปรุงอาหาร แต่ระยะหลังมีงานวิจัยออกมาอย่างแพร่หลายว่าน้ำมันรำข้าวมีคุณประโยชน์ในการลดระดับไขมันในกระแสเลือดผ่านกลไกหลักในการต้านปฏิกิริยาออกซิเดชัน

คณะผู้วิจัยจึงเกิดความคิดต่อยอดว่ามะเร็งหลายชนิดเกี่ยวข้องกับสารอนุมูลอิสระและปฏิกิริยาออกซิเดชันโดยเฉพาะมะเร็งต่อมลูกหมาก ซึ่งคณะผู้วิจัยก็สามารถพิสูจน์ได้ว่ากลไกการต้านปฏิกิริยาออกซิเดชันของสารแกมมาออโรซานอล (จาก

น้ำมันรำข้าว) ในเซลล์มะเร็งต่อมลูกหมากด้วยการลดการแสดงออกของยีนต้านปฏิกิริยาออกซิเดชันคือ Catalase และ Glutathione Peroxidase เมื่อผนวกรวมเข้ากับความสามารถในการต้านการสร้างหลอดเลือดใหม่ที่อยู่ในระหว่างดำเนินการวิจัยก็ทำให้เกิดความมั่นใจว่าน้ำมันรำข้าวมีศักยภาพสูงในการนำมาเสริมการรักษามะเร็งเพื่อป้องกันการเกิดขึ้นใหม่และแพร่กระจาย แต่จะต้องเลือกใช้ชนิดที่มีแกมมาออโรซานอล 18,000 พีพีเอ็ม

รางวัลเหรียญทองเกียรติยศ

(Gold Medal with Congratulations of Jury)

และรางวัล Special Prize (On Stage)

จาก Taiwan Invention Association ประเทศไต้หวัน

**ผลงาน : “พลอยปรับปรุงคุณภาพด้วยไอออน
และพลาสมา”**

โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดวงแข บุตรกุล

แห่งคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ร่วมกับ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กับผลงานจากแนวคิดที่ว่า พลอยที่พบได้ในเหมืองทั่วไปมีไม่เกิน 5% ที่สามารถนำไปทำเป็นอัญมณีและเครื่องประดับได้เลย ส่วนใหญ่ต้องนำมาปรับปรุงคุณภาพด้วยวิธีต่างๆ ก่อน ผลงานนี้จึงนำเสนอพลอยที่ผ่านการปรับปรุงคุณภาพด้วยไอออนและพลาสมาเพื่อให้ได้สีที่ตลาดต้องการ เพิ่มประกาย ความใส

และลดความขุ่นมัว นำมาประกอบเข้ากับประติมากรรมที่เป็นสัตว์ในวรรณคดีของไทย ขนาดประมาณ 30 x 30 ซม. สูงไม่เกิน 30 ซม. เคลือบทอง สำหรับเป็นเครื่องประดับภายในบ้านที่ได้ทั้งความสวยงามและเสริมโชคชะตาตามความเชื่อส่วนบุคคล

รางวัลเหรียญทองเกียรติยศ

(Gold Medal with Congratulations of Jury)

และรางวัล Special Prize

จาก First Institute Researchers and Inventors in Iran (FIRI) ประเทศมาเลเซีย

ผลงาน : “ฟุ้งอัจฉริยะ”

โดย รองศาสตราจารย์ ดร.ภาณุวรรณ จันทวรรณกุล

แห่งคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ร่วมกับ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

ฟุ้งอัจฉริยะคือโมเดลการทำเกษตรกรรมรูปแบบใหม่ที่เกษตรกรนำเทคโนโลยีไปใช้ตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำโดยกลุ่มวิจัยได้สร้างนวัตกรรม เพื่อใช้ในการเลี้ยงผึ้ง ได้แก่ ‘CERAMPOR’ เซรามิกรูปทรงที่ควบคุมการปลดปล่อยสารสมุนไพรรักษาไรในรัง และ ‘REMVE’ เครื่องเก็บพิษผึ้งแบบทางไกล โดยเมื่อได้ผลิตภัณฑ์ฟุ้งก็ยังสามารถนำมาผลิตผลิตภัณฑ์

เครื่องสำอางและสุขภาพได้อีกด้วย จากการวิจัยเพื่อเพิ่มคุณค่าของผลิตภัณฑ์ คือ BESLK, BEVEN, BEROYAL BEPRO ซึ่งผลิตจากไหมผึ้ง พิษผึ้ง นมผึ้ง และพอลิโพลิสได้จากการเกษตร เพื่อเป็นการเพิ่มมูลค่าจากผลิตภัณฑ์ดั้งเดิมโดยสร้างเอกลักษณ์ของไทยผสมผสานกับเทคโนโลยีใหม่ได้เป็นอย่างดี

รางวัลเหรียญทองเกียรติยศ

(Gold Medal with Congratulations of Jury)

และรางวัล Special Prize

จาก First Institute Researchers and Inventors in Iran (FIRI) เขตบริหารพิเศษฮ่องกง

ผลงาน : “เรือหุ่นยนต์สองท่อนแบบใช้งานระยะยาว สำหรับสำรวจข้อมูลอุทกศาสตร์”

โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรัชญา เปรมปราณีรัชต์

แห่งคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

เรือหุ่นยนต์แบบสองท่อนได้ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อนำไปใช้สำรวจลำคลองหรือแม่น้ำ โดยเน้นให้สามารถยกขึ้น-ลงจากน้ำได้ง่าย มีแหล่งเชื้อเพลิงเป็นเครื่องปั่นไฟฟ้าทำให้สามารถปฏิบัติงานต่อเนื่องได้นานกว่า 4 ชั่วโมง และควบคุมการเคลื่อนที่เรือด้วยรีโมตวิทยุหรือโหมดการเคลื่อนที่แบบอัตโนมัติตามจุดพิกัด GPS ที่กำหนดเพื่อใช้ในการสำรวจเก็บข้อมูลความลึกท้องน้ำด้วยเซนเซอร์แบบ

คลื่นเสียงที่แกว่งกลับไปมา และความสูงตลิ่งลำน้ำด้วยเลเซอร์สแกนเนอร์ พร้อมซอฟต์แวร์ที่ใช้การบูรณาการข้อมูลอุทกศาสตร์ที่วัดได้เพื่อคำนวณหาปริมาตรความจุในการรองรับน้ำในแม่น้ำและลำคลอง เพื่อใช้แจ้งเตือนถึงปัญหาและช่วยในการบริหารจัดการน้ำ

นี่คือตัวอย่างผลงานคุณภาพจากความสามารถของคนไทยเพียงบางส่วนเท่านั้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าหากทุกภาคส่วนทุกฝ่ายต่างให้ความช่วยเหลือในการสนับสนุนและร่วมแรงร่วมใจกันพัฒนาต่อยอดแนวคิด ศักยภาพในตัวของเราจะยิ่งปรากฏให้เห็นได้อย่างไม่ยากเย็นนัก

คุณสามารถติดตามข่าวสารเพิ่มเติมได้จากเว็บไซต์สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) <http://www.nrct.go.th> และเว็บไซต์รัฐบาลไทย <http://www.thaigov.go.th>

คะแนนขีดความสามารถ ในการแข่งขันของไทยดีขึ้น 3 ปีซ้อน

IMD เผยผลการจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันโลกปี 2560 ระบุคะแนนของไทยเพิ่มขึ้น 3 ปีซ้อน รั้งอันดับ 27 ของโลก สะท้อนผลงานการปฏิรูป การจัดทำทุจริตคอร์รัปชัน ของรัฐบาลเริ่มเห็นผล

รัฐบาลให้ความสำคัญต่อการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยยกให้เรื่องดังกล่าว เป็นวาระแห่งชาติที่ทุกภาคส่วนต้องช่วยกันผลักดันให้ประสบความสำเร็จ เนื่องจากเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการปฏิรูป ประเทศในหลายด้าน และช่วยเสริมสร้างภาพลักษณ์ความเชื่อมั่นของประเทศในสายตานานาชาติ

ผลจากการดำเนินนโยบายการปฏิรูปประเทศอย่างจริงจังและต่อเนื่องของรัฐบาล ไม่ว่าจะเป็นการออกกฎหมาย จัดตั้งศาลอาญาคดีทุจริต การลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ทุจริตอย่างเด็ดขาด การลงนามในสัญญาคุณธรรม ส่งผลให้อันดับและคะแนนขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเมื่อวันที่ 31 พฤษภาคม 2560 ทาง World Competitiveness Center ของ International Institute for Management Development (IMD) จาก ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ได้ประกาศผลการจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ประจำปี 2560 พบว่าประเทศไทยดีขึ้น 1 อันดับ เมื่อเทียบกับผลการจัดอันดับในปีก่อน โดยอยู่อันดับที่ 27 จากประเทศที่เข้าร่วม การจัดอันดับจำนวน 63 ประเทศ ส่วนประเทศที่ได้อันดับที่ 1 คือ ฮองกง รองลงมาคือสวิตเซอร์แลนด์ สิงคโปร์ สหรัฐอเมริกา และเนเธอร์แลนด์ ตามลำดับ

Country	Ranks (2017)	Ranks (2016)	Change
Hong Kong SAR	1	1	-
Switzerland	2	2	-
Singapore	3	4	+1 ↑
USA	4	3	-1 ↓
Netherlands	5	8	+3 ↑
Ireland	6	7	+1 ↑
Denmark	7	6	-1 ↓
Luxembourg	8	11	+3 ↑
Sweden	9	5	-4 ↓
UAE	10	15	+5 ↑

ผลอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันของไทยในปี 2560 ยังถือเป็นอันดับที่ดีขึ้น 2 ปีซ้อน เนื่องจาก ในปี 2558 ประเทศไทยอยู่อันดับที่ 30 ส่วนปี 2559 อยู่ในลำดับที่ 29 และเมื่อเทียบกับกลุ่มประเทศอาเซียน ด้วยกันแล้วพบว่าประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 3 เป็นรองเพียงประเทศสิงคโปร์และมาเลเซียเท่านั้น

เมื่อพิจารณาผลคะแนนรวมของประเทศไทยพบว่าคะแนนดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง 3 ปีซ้อน โดยในปี 2560 ได้คะแนนที่ 80.095 ขณะที่ปี 2559 อยู่ที่ 74.681 ปี 2558 อยู่ที่ 69.786 และปี 2557 อยู่ที่ 64.976

Country	Ranks (2017)	Ranks (2016)	Change
Singapore	3	4	+1 ↑
Malaysia	24	19	-5 ↓
Thailand	27	28	+1 ↑
Philippines	41	42	+1 ↑
Indonesia	42	48	+6 ↑

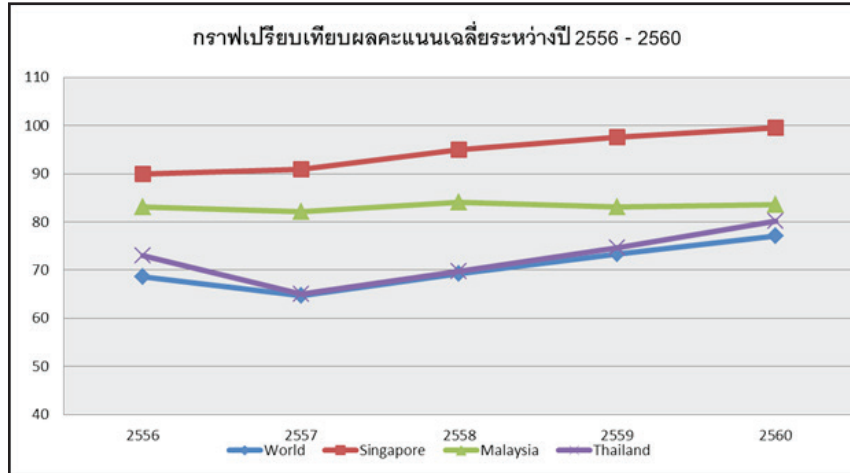
**ผลคะแนนเฉลี่ยของโลกระหว่างปี 2556 - 2560
และคะแนนของประเทศในกลุ่มอาเซียน**

ประเทศ	2556	2557	2558	2559	2560
โลก	68.597	64.762	69.228	73.267	77.033
สิงคโปร์	89.857 (5)	90.966 (3)	94.950 (3)	97.649 (4)	99.488 (3)
มาเลเซีย	83.145 (15)	82.088 (12)	84.113 (14)	83.048 (19)	83.530 (24)
ไทย	72.966 (27)	64.976 (29)	69.786 (30)	74.681 (28)	80.095 (27)

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงอันดับของประเทศ

ที่มา : http://thailandcompetitiveness.org/topic_detail.php?lang=Th&ps=70

ทั้งนี้ คะแนนรวมเฉลี่ยของไทยในปี 2560 ยังถือเป็นค่าคะแนนที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนของ 63 ประเทศทั่วโลกซึ่งอยู่ที่ 77.033

สะท้อนว่าความพยายามของรัฐบาลและทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนการยกระดับขีดความสามารถของประเทศได้เริ่มส่งผลแล้ว และหากยังสามารถขับเคลื่อนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง จะยิ่งทำให้ประเทศไทยมีอันดับและคะแนนขีดความสามารถในการแข่งขันไปอยู่ในกลุ่มประเทศชั้นนำได้

ผลการจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศโดย IMD เป็นที่ยอมรับในระดับสากล เนื่องจากข้อมูลที่ได้รับมาจากผลสำรวจความคิดเห็นของผู้บริหารในภาคธุรกิจ และมีหลักเกณฑ์การชี้วัดที่เป็นระบบ โดยมีการแบ่งหมวดหมู่การวิเคราะห์และให้คะแนนอย่างชัดเจนโดยวัดผลออกมาใน 4 ด้านหลัก ได้แก่ 1) สภาวะเศรษฐกิจ (Economic Performance) 2) ประสิทธิภาพภาครัฐ (Government Efficiency) 3) ประสิทธิภาพของภาคธุรกิจ (Business Efficiency) และ 4) โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure)

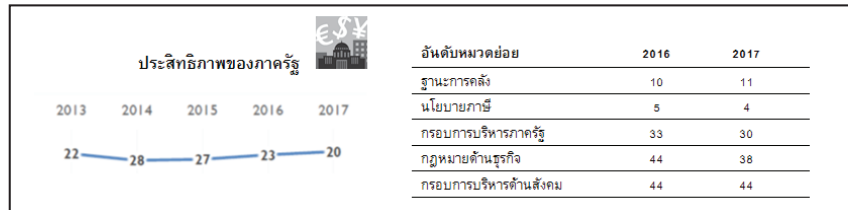
จากเกณฑ์การประเมินใน 4 ด้านของ IMD พบว่าปัจจัยที่ทำให้ไทยมีความโดดเด่นคือด้านสภาวะเศรษฐกิจและประสิทธิภาพภาครัฐ โดยเฉพาะในด้านสภาวะเศรษฐกิจนั้นไทยมีอันดับที่ดีที่สุด โดยอยู่ในอันดับที่ 10 ดีขึ้นเมื่อเทียบกับจากปี 2559 เนื่องจากคะแนนอันดับในส่วนปัจจัยย่อยดีขึ้นหลายด้าน อาทิ เศรษฐกิจภายในประเทศที่มีอันดับดีขึ้น 4 อันดับ (จากอันดับที่ 37 ขยับขึ้นมาอันดับที่ 33) ระดับราคาค่าครองชีพที่ดีขึ้น 17 อันดับ (จากอันดับที่ 45 ขยับขึ้นมาอันดับที่ 28) และการค้าระหว่างประเทศ ขยับขึ้นมา 3 อันดับ (จากอันดับที่ 6 ขยับขึ้นมาอันดับที่ 3) เป็นต้น

ส่วนปัจจัยด้านประสิทธิภาพภาครัฐถือว่ามีการพัฒนาขึ้นอย่างเห็นได้ชัด โดยขยับขึ้นมา 3 อันดับ (จากอันดับที่ 23 ขยับขึ้นมาอันดับที่ 20) โดยมีปัจจัยสนับสนุนมาจากคะแนนอันดับในตัวชี้วัดย่อยที่ดีขึ้นอย่างชัดเจน อาทิ กฎหมายด้านธุรกิจซึ่งในปี 2560 ไทยมีอันดับดีขึ้น 6 อันดับ (เดิมอันดับที่ 44 ปัจจุบันอันดับที่ 38) กรอบการบริหารภาครัฐ ดีขึ้น 3 อันดับ (เดิมอันดับที่ 33 ปัจจุบันอันดับที่ 30) นโยบายภาษี อันดับดีขึ้น 1 อันดับ (เดิมอันดับที่ 5 ปัจจุบันอันดับที่ 4)

แม้ว่าผลการจัดอันดับในอีก 2 ด้านหลัก คือประสิทธิภาพภาครัฐกิจและโครงสร้างพื้นฐาน จะยังไม่เปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับปีก่อน โดยอยู่ในอันดับที่ 25 และ 49 ตามลำดับ แต่เมื่อเจาะลึกลงไป ในรายละเอียดของเกณฑ์การประเมินในส่วนย่อยของแต่ละหัวข้อแล้ว พบว่าตัวชี้วัดหลายตัวมีพัฒนาการที่ดีขึ้นอย่างชัดเจน อาทิ ด้านการบริหารจัดการที่มีคะแนนดีขึ้น 6 อันดับ (เดิมอันดับที่ 26 ปัจจุบันอันดับที่ 20) โครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยี มีอันดับดีขึ้น 6 อันดับ (เดิมอันดับที่ 42 ปัจจุบันอันดับที่ 36) เนื่องจากที่ผ่านมารัฐบาลได้เร่งดำเนินการพัฒนาเทคโนโลยี การสื่อสารที่สามารถตอบสนองภาครัฐกิจและความเชื่อมโยงต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง มีการพัฒนาความร่วมมือระหว่างเอกชนด้วยกันเอง และภาครัฐกับเอกชน เป็นต้น

จากผลการจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่จัดทำโดย IMD สามารถสรุปได้ว่าประเทศไทยยังคงมีพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่แข็งแกร่ง และภาครัฐสามารถเป็นกลไกในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศได้อย่างมั่นคง รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นต่อความสามารถในการบริหารจัดการนโยบายภาครัฐได้ นอกจากนี้ ผลคะแนนที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา (ปี 2558 - 2560) สะท้อนให้เห็นชัดเจนว่า ทุกภาคส่วนมีความมุ่งมั่นที่จะช่วยกันยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

อย่างไรก็ดี ผลคะแนนที่ดีขึ้นในปี 2560 ยังเป็นเพียงแค่จุดเริ่มต้นในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศให้ก้าวไปสู่การเป็นประเทศชั้นนำเท่านั้น เพราะประเทศไทยยังมีศักยภาพที่สามารถพัฒนาให้เพิ่มสูงขึ้นได้อีกหลายด้าน ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของทุกภาคส่วนที่จะร่วมแรงร่วมใจกันผลักดันการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องรู้จักแสวงหาความรู้และพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา ไม่นิ่งเฉยต่อสิ่งที่ไม่ถูกต้อง และเมื่อภาคประชาชนเข้มแข็ง ชุมชนเข้มแข็ง ในท้ายที่สุดประเทศชาติก็จะดีขึ้นตามไปด้วย

นครพนม ดินแดนแห่งความสุขริมฝั่งโขง

หากต้องการออกไปหาแรงบันดาลใจใหม่ๆ เพลิดเพลินไปกับบรรยากาศวัฒนธรรมพื้นบ้าน และมองดูทิวทัศน์ของแม่น้ำโขงอันงดงาม จังหวัดนครพนมคือหนึ่งในตัวเลือกที่ทุกคนไม่ควรพลาด การันตีได้จากการได้รับขนานนามว่าเป็น “เมืองที่มีความสุขที่สุดในประเทศไทย” โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ เมื่อปี พ.ศ. 2556

จังหวัดนครพนมตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน อยู่ติดกับพื้นที่ชายแดนไทย-สปป.ลาว ไม่เพียงแต่จะเป็นเมืองที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติและทิวทัศน์ของแม่น้ำโขงที่สวยงามเท่านั้น

แต่ยังเต็มไปด้วยแหล่งท่องเที่ยวทางประเพณีวัฒนธรรมที่ขึ้นชื่ออยู่หลายแห่ง อาทิ พระธาตุพนม พระธาตุท่าอุเทน พระธาตุเรณูนคร วัดโกลาส (ศรีบัวบาน) วัดภูถ้ำพระ พระบางวัดไตรภูมิ วัดนักบุญยอห์นนา

นอกจากนี้ ยังจุดที่เป็นแลนด์มาร์กสำคัญแห่งใหม่อย่างพญาศรีสัตตนาคราชซึ่งถือเป็นองค์พญานาคทองเหลืองที่ใหญ่ที่สุดของภาคอีสาน สะท้อนถึงความเชื่อและความผูกพันของประชาชนในพื้นที่ที่มีต่อองค์พญานาคและลำน้ำโขง

สถานที่ท่องเที่ยวทางศาสนาและวัฒนธรรมที่สำคัญ

ขณะที่พิพิธภัณฑ์จวนผู้ว่าราชการจังหวัดนครพนม ถือเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์อีกหนึ่งจุดที่หากมีโอกาสได้มาเที่ยวจังหวัดนครพนมแล้วไม่ควรพลาด เนื่องจากตัวอาคารของพิพิธภัณฑ์จวนผู้ว่าฯ เต็มไปด้วยสถาปัตยกรรมแบบตะวันตกที่มีความสวยงาม โดยได้รับอิทธิพลมาจากฝรั่งเศสซึ่งเข้ามาในพื้นที่ช่วงยุคล่าอาณานิคม ปัจจุบันได้รับการพัฒนาขึ้นเป็นพิพิธภัณฑ์เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับจังหวัดนครพนม

จังหวัดนครพนมยังมีสถานที่ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจอื่นๆ อีก อาทิ บ้านลุงโฮ หรือบ้านท่านโฮจิมินห์ อดีตประธานาธิบดี

เวียดนาม ตั้งอยู่ที่หมู่บ้านนาจอก ตำบลหนองญาติ อำเภอเมือง เคยเป็นสถานที่ที่วีรบุรุษของชาวเวียดนามเคยมาพำนักอยู่ ก่อนที่จะกลับไปกู้เอกราชของเวียดนามจากฝรั่งเศสในอดีต ไปจนถึงหอสมุดแห่งชาติเฉลิมพระเกียรติฯ นครพนม ตั้งอยู่ในศาลากลางจังหวัดนครพนม เป็นอีกหนึ่งอาคารที่มีสถาปัตยกรรมโดดเด่นและสวยงาม เนื่องจากเป็นการผสมผสานระหว่างสถาปัตยกรรมไทยและยุโรปในรูปแบบเรเนซองส์ที่สร้างขึ้นในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) ปัจจุบันสถานที่ดังกล่าวเป็นแหล่งรวบรวมมรดกสำคัญและเอกสารที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์จำนวนมาก

นอกจากนี้ บริเวณริมฝั่งแม่น้ำโขงยังมีสถานที่ท่องเที่ยวและทำกิจกรรมที่น่าสนใจอยู่หลากหลาย อาทิ สะพานมิตรภาพ 3 ซึ่งเป็นจุดเชื่อมระหว่างไทย-สปป.ลาว (นครพนม-คำม่วน) เหมาะแก่การนั่งเรือชมบรรยากาศในแม่น้ำโขง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการได้ชมบรรยากาศพระอาทิตย์ตกยามเย็น

สำหรับใครที่อยากลองหากิจกรรมที่ได้ออกกำลังกายไปด้วยท่ามกลางบรรยากาศที่แสนผ่อนคลาย กิจกรรมปั่นจักรยานริมฝั่งแม่น้ำโขงก็เป็นอีกหนึ่งทางเลือก ซึ่งทางจังหวัดได้สร้างทางจักรยานริมฝั่งโขงไว้รองรับโดยเส้นทางเริ่มจากเขตเทศบาลเมือง ผ่านหน้าลานพญาศรีสัตตนาคราช และในอนาคตจะเป็นเส้นทางปั่นจักรยานที่ยาวจากสะพานมิตรภาพ 3 ไปจนถึงวัดพระธาตุพนม ซึ่งได้ดำเนินการไปแล้วกว่า 50%

จังหวัดนครพนมไม่ได้มีชื่อเสียงแต่ในด้านการท่องเที่ยวเท่านั้น แต่ยังเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจการค้าการลงทุนที่สูงมาก เนื่องจากเป็นแหล่งผลิตสินค้าทางการเกษตรที่มีชื่อเสียง โดยเฉพาะข้าวหอมมะลิที่มีคุณภาพเยี่ยม เป็นดินแดนที่สามารถเชื่อมต่อไปยังประเทศอื่นๆ ได้ อาทิ ลาว เวียดนาม และจีนตอนใต้ (มณฑลกว่างสี) โดยถือเป็นเส้นทางในการเชื่อมสู่ประเทศเวียดนามและประเทศจีนตอนใต้ที่ใกล้ที่สุด และในช่วงหลายปีที่ผ่านมาจังหวัดนครพนมกลายเป็นพื้นที่การค้าชายแดนที่มีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว

จากศักยภาพของจังหวัดนครพนมที่แข็งแกร่งทำให้ได้รับการส่งเสริมให้กลายเป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ระยะที่ 2 เมื่อปี 2558 ภายใต้ชื่อ “เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนครพนม” โดยครอบคลุมพื้นที่ 10 ตำบล

ในอำเภอเมืองฯ และ 3 ตำบลในอำเภอท่าอุเทน พื้นที่รวม 794.79 ตร.กม. โดยมีอุตสาหกรรมเป้าหมาย ได้แก่ อุตสาหกรรมเกษตร ประมง การผลิตผลิตภัณฑ์จากเซรามิก อุตสาหกรรมสิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม และเครื่องหนัง การผลิตเครื่องเรือน การผลิตอัญมณีและเครื่องประดับ การผลิตเครื่องมือแพทย์ อุตสาหกรรมยานยนต์ เครื่องจักร และชิ้นส่วน เป็นต้น

ปัจจุบัน เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนครพนมมีความคืบหน้าไปหลายด้าน อาทิ การปรับปรุงและพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น การก่อสร้างอาคารศูนย์โลจิสติกส์และคลังสินค้า การจัดฝึกอบรมฝีมือแรงงาน และสถานประกอบการ การเปิดให้บริการของศูนย์บริการเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว (One Stop Service: OSS) ณ อาคารสำนักงานเขตพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษนครพนม เพื่อดำเนินการอำนวยความสะดวกแก่นักลงทุนและประสานกับหน่วยงานราชการในพื้นที่และส่วนกลาง

ส่วนแผนงานในอนาคตทางรัฐบาลเตรียมจะเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนครพนมให้มากยิ่งขึ้น อาทิ การเพิ่มประสิทธิภาพของศูนย์ OSS การเจรจาความตกลงว่าด้วยการข้ามแดนกับ สปป.ลาว เพื่อให้แรงงานชาวลาวสามารถทำงานแบบไป-กลับ ในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนครพนมของไทยได้ มีการเตรียมมาตรการเฝ้าระวังป้องกันโรคติดต่อ การเพิ่มประสิทธิภาพด้านการบริหารจัดการด้านสังคมและความมั่นคง ตลอดจนการเร่งประชาสัมพันธ์เพื่อดึงดูดนักลงทุนจากในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

พระธาตุเรณูนคร

ประดิษฐานอยู่วัดพระธาตุเรณู ณ บ้านเรณูนคร องค์พระธาตุภายในจำลองมาจากองค์พระธาตุพนมองค์เดิม แต่มีขนาดเล็กกว่า สร้างเมื่อปี พ.ศ. 2461 ภายในเจดีย์บรรจุคัมภีร์พระธรรม พระพุทธรูปทองคำ พระพุทธรูปเงิน เพชรนิลจินดา หน่องา และของมีค่า ที่เจ้าเมืองเรณูนครกับประชาชนนำมาบริจาค และได้บรรจุพระบรมสารีริกธาตุและพระอรหันตธาตุ

พระธาตุพนม

สถูปเจดีย์ที่บรรจุพระบรมสารีริกธาตุของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า โดยประดิษฐานอยู่ในอำเภอธาตุพนม ณ วัดพระธาตุพนมวรมหาวิหาร ถือเป็นพระธาตุประจำปีเกิดของคนที่เกิดปีวอกนอกจากนี้ ยังถือเป็นศูนย์รวมจิตใจของชาวนครพนม ชาวไทยภาคอื่นๆ และชาวลาว

วัดนักบุญอันนา

ตั้งอยู่บริเวณพื้นที่ริมฝั่งแม่น้ำโขง เป็นโบสถ์คริสต์ที่มีความเก่าแก่แห่งหนึ่งของจังหวัดนครพนม โดยสร้างขึ้นในปี 1962 นับเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงความหลากหลายทางศาสนาและเชื้อชาติของคนในพื้นที่ ที่มีทั้งคนไทย คนญวน คนจีน และคนลาว

